

Quaternae Epistolae.

Prima & Secunda

Ad Richardum Bentleium:

Tertia

Ad Illustrissimum virum

Ezekielom Spanhemium:

Quarta

Ad Ludovicum Fridericum
Bonetum.

L O N D I N I

Impensis J. Churchill ad insigne nigri
Cygni in Pater-Noster-Row.
Anno M. DCC. XIII.

Quaestiones Epistolae

Richardum Bentleium

Ad Lectorem.

Latine sciens Lector, moneri te scias, quam hic lo-
Præfationem expectant amici, atq; typographo su-
pollicitus, quæ nil aliud est quam Richardi Bentleii Es-
gtes; non illa quidem qualislibet, sed qualiscumq;: eam
me tantisper distulisse, dum Epistolæ privatim ad eum
hac hora exaratae responsionem (si qua me dignabitur
accipiam. Nostri autem Observationum operis Defensio-
nem annuente Numine, habebis tres inter aut quatuor
hebdomadas. Tum de Epistolæ ad doctissimum dum vi-
veret, immortalis memoriae Spanhemium, Argumentum
De utroq; & alio omni meo, de L. Latina scripto, eo-
de hoc ipso homunculi cum magno homine, eoq; hyperci-
tico certamine, te unum consulere, te uno uti Magister
certum est. Vale.

L O N D O N

Apud M. DCC. XXX.

Desid. Erasmi Roterodami Colloquia. Família-
ia, Notis Novis Illustrata. Ad usum Juventutis
politoris humanitatis Studiis imbuendae, apud
omnes Protestantes, Britannos praesertim, & Hi-
bernos. Editio nitidissima, emendatissima, auctior-
ne praecedentibus. Dublinii: Typis Aaronis Rha-
ni, Impensis Joannis Churchill, Londinensis, & Eli-
halis Dobson, Dubliniensis Bibliopolarum; apud
nos prostant venales. MDCCXII.

Q. Horatii Flacci Eclogæ, una cum Scholiis per-
petuis, tam Veteribus quam Novis; praecipuè verò
Antiquorum Grammaticorum, *Helenii Acronis, Pom-
piliique Porphyryonis*; Quorum quæ exstant Reliquiæ
Interpolationibus purgatæ nunc primum ferè
integræ reponuntur: Adjecit etiam, ubi visum est,
sua, Textumque ipsum plurimis locis, vel cor-
ruptum, vel turbatum restituit Willielmus Baxter.
Londini, Typis J. L. Impensis autem A. & J. Chur-
chill, ad Insigne Nigri Cygni in Pater-Noster-Row,
MDCCI.

Ibidem.

Selectarum de Lingua Latina Observationum Libri
Prior Inscribitur Latine loquendi *Norma*; h. e.
Latinitatis seculi *Locutio*. Posterior Barbare, vi-
ve loquendi Consuetudinem investigat, patefa-
cit, emendat. *Uterque* In usum juventutis, incorrup-
te Latini sermonis integritatis studiosae, confectus.
Doctu, & cura Joannis Ker.

ERRATA.

Pag. 4. l. 6. brevin'. ib. l. 24 & 25. propius. pag. 9. l. 17.
differere. pag. 10. l. 22. *Omnia*. pag. 12. l. 24. principi. pag.
13. *Culeo*. pag. 21. l. 1. substituto. p. 31. l. 6. linguas. pag.
16. *μαρτυρῶ*. pag. 41. l. 20. *Gratulari*. pag. 45. l. 11. Soloe-
ib. l. 18. numerum. pag. 46. l. 13. || paulo commotior. pag.
ult. Orbiliine. pag. 79 l. 6. demonstravi. pag. 87. l. 6. post
infern intere tota. Pag. 99. l. 10. parturiebas, pag. 100. l. 17.
Antistitis. pag. 113. l. 1 & 2. dele Antistitis. ib. l. 23. iram, ad
nam. pag. 114. V. supra p. 29. lineadecima spectat ad voca-
tum figura linea decimaquinta.

III, ad illudque Nihil Cypri in Patet. Noster. Rom.
indium, Typis J. A. Knippen's sumptibus. A. & J. Gunt-
erum, vel tribuantur telumque Willelmo Baxter.
Iste Textusque ipsius huius loci, vel cor-
rectus reponatur: Adhuc etiam, ut videtur est
iste Interpolationibus putat. Hunc prius sit
ante Porphyron. Quorumque existit Reliquis
necesse est. Grammaticorum, Alia deorum, et
Iste, cum Veteribus quam Novis; quodque vero
O. Horatii Flacci Eclogae, cum cum Scholiis per-

1. Die erste Forderung ist, dass die
 2. die zweite Forderung ist, dass die
 3. die dritte Forderung ist, dass die
 4. die vierte Forderung ist, dass die
 5. die fünfte Forderung ist, dass die
 6. die sechste Forderung ist, dass die
 7. die siebte Forderung ist, dass die
 8. die achte Forderung ist, dass die
 9. die neunte Forderung ist, dass die
 10. die zehnte Forderung ist, dass die

[illegible]

Doctissimo celeberrimoq;

Richardo Bentleio

Mens sana permaneat in corpore sano,
ex animo precatur, libri auctor, inscripti

Latine loquendi Norma.

ANno huius seculi octavo, tuam, de nostro *Observationum* opere, sententiam sciscitandi gratia, tuas, unam circiter hebdomada, ter pulsavi fores. Primum, urbane; secundo, laute etiam, abs te acceptum me memini. Coenae caput, quod, vel apparatissimis epulis anteferre non dubitem, erudito convivium sermone condisti. De Horatio tuo multa in medium attulisti, vel ab eruditissimis opinor, nisi ex te, non prius audita; fortasse nec audienda. Finita dentium opera, me intuens, *recentiores*, inquis, *scriptores sequi* te video: *ubi adverbium equidem in constructione, cum tertiae personae verbo copulas. Equidem, his, est ego. quidem.* Acute. Lucanus, opinor, primus inter veteres, istam particulam cum alia,

quam cum prima verbi persona junxit. Consultus inquis, de hoc verbo scriptores; quos habere te in meos animadverto. Postrema verba: mittet tibi us bibliopola Cantabrigiam istuc opus. Utrum ego lubens in me recepi. Quisquam mortuum, ingenui pectoris, ex hoc, sive convivio sive colloquio, colligeret, jam tum in hunc hominem, non amice animatum fuisse Bentleium? Quare, tibi morem gerens, bibliotheca suppellectili excussa, ex Plauto, Terentio plura; ex Sallustio, Varrone, M. Tullio, liquot exempla, adverbii *equidem*, verbis secundae & tertiae personae conjuncti, numerum etiam multitudinis, in unam congesti chartam. Quod autem mecum forsitan mirere, *quidem* ego, ego *equidem*, apud, & Sallustium & M. Tullium invenio. * Sciendum, inquit, quod quidam, *equidem* conjunctionem compositam esse existimant ab ego & quidem: sed errant. simplex enim est. Et hoc maxime ex ipsa quaeque constructione orationis possumus intelligere. Nam, *Equidem* facio, *equidem* facis, *equidem* facit, dicimus. Et potest *equidem* & ad primam & ad secundam, & ad tertiam, transferri personam: quod minime fieret, si esset compositum ab ego & quidem. Nemo enim dicit, ego quidem facio.

* Vid. Prisciani Grammaticam, p. 550. Edit. Bas. Bryling. 1545.

quis, ego quidem facit: sed ego quidem facio, tan-
 tummodo ad primam personam. Et hoc, usus etiam
 auctorum approbat, qui equidem praeposita, ego
 coniungunt: ut Sallust: * *Equidem ego sic existi-*
 mus, P. C. omnes cruciatus minores quam facinora
 eorum esse. Oratio Micipsae, ad Jugurtham
 filios suos. † *Equidem ego regnum vobis tra-*
 didi. Idem ad Caesarem de republica ordinan-
 tem. || *Equidem ego cuncta imperia crudelia, ma-*
 gis acerba quam diuturna, arbitror. Exempla,
 a Cicerone praesto sunt, si postules. Refri-
 genda interim est tibi memoria: namq; nisi
 initio plus festinasses, *equidem* cum verbo ter-
 tiae personae constructi, ex Varrone unum, ex
 Cicerone aliud exemplum, priore meo libro
 addidisses: sed locis male indicatis. Cur adeo se-
 stinaveris, ego mox vidi: imo pervidisse saxo,
 & quisq; huius scripti intelligens lector,
 iam intelligat. Etenim, ubi *tertium*, char-
 acterem exhibiturus, forte prae foribus stantem te
 speravi; pransurum, ut aiebas, apud Cantua-
 riensem Archiepiscopum; quo me vultu intu-
 are? quam non amico, quam non * *optata*
 faciente? qua voce? quam aspera, quam mi-
 serice? imo metum incutiente, summa me, a-
 mi demissione, non item *humilitate*, cave
 B 2 putes,

* Sallust. Hist.
 Basil. Henrico
 Petri. 1564.
 Bello Catilin.
 pag. 358.
 V. ibid. 363.

† Bello Jugur.
 ibid. p. 692.

|| ibid. p.
 1165.

* Bent. Ded.
 pag. 2.

putes, accedentem excepisti? Quibus verbis
 nullo sine contumelia, ne quidem uno. Inter
 roganti, Horatium tuum, de quo tam multa
 tamq; diu pollicitus; ejus atq; desiderio, Cri-
 ticornum Tribus complures annos oblangue-
 brevin' esses editurus: *Tu*, inquis, *eum tibi com-*
parare vis? Constat tibi vicenis, minimum
 duodevicenis * assibus. Ego ne hiscere itur-
 ausus, tibi nunc edico, illum me habere
 quanquam non *tuo*, generosi tamen civis Lon-
 dinensis *munere*. An *tuo munere meliorem*, di-
 cere non auserim: *cultior* certe, quam mihi
 saltem, abs te esset expectandus; sed ejusdem
 civis *munere*, & compingentis arte. Istoc *tuo*
munere, imprudens sine dubio, perfecisti, ut
 Hugonis Grotii, de Joanne Barclaiio Idist-
 chon, haud facile mihi excidat: *Gente Gal-*
lorum, Gallus natalibus hic est: Romam Roma-
no qui docet ore loqui. Quanquam pace magis
 Hugonis, non tam Romano, quam Gallico
 ore, Barclaius locutus videtur. Gallicismo
 sane, non raro Germanae admiscet Latinitati.
 A qua tamen, haud scio, tantone quam te
 proprius absit, quanto, quam Luna, a sole
 proprius abest Mercurius, & Venus. Amabo
 te, quem ex faece Romuli, istoc *tuo munere*

7 Shillings.

es imitatus? qui te imitabitur, me vate, me
 vade, erit nemo homo. Pergis; *non quicumq;*
docet (h. e. si te capio, edisserit, explicat,)
Heereboordium, est idoneus ad absolvendam tuam
penam : ad tractandum scilicet, nostri Obser-
 vationum operis argumentum. Effatum, vel
 Delphico oraculo verius. Fieri enim potest,
 ut proximis jam, amplius sexaginta annis,
 centeni homines Heereboordium edisserue-
 rint : nec tamen omnes, adeoq; *non quicumq;*
 isti obeundo muneri idoneus. An quicumq;
 ita sibi eblandiens, ne dicam Suffenus, ut
 * *Horatium suo munere nisi fallitur, meliorem*
nunc, cultioremq; editam, quam antea a quo-
 quam mortalium, gloriatur ; a Grammatica,
 sermone Latino, Poetarum lectione, (inge-
 nium nunc taceo, & iudicium,) sit ita instru-
 ctus, ut incoepto magni Bentleii peragendo
 par sit ; vel haec scheda, quantumlibet obli-
 tatis, ex parte docebit. Interroganti porro,
 utrum cum amplissimo, Patricii ordinis viro
 communicasses, de privilegio quod vocant, a
 Regina impetrando ; quo munitum, tuto no-
 strum opus divulgaretur : *illum, inquis, sed*
voce quam saeva ? quam videre tu queas, ego
videbo prior. Id quod sane brevi exploratum
 habui :

* Bent. Praef.
 pag. 1. claus.
 fula 2.

habui: ac per te non stetisse, quin ego priv
 legio, literata tribus in hodiernum diem no
 stro opere careret. Nostrane illud Heroine
 sibi inscriptum esse, vel hodie noverit, un
 quamve viderit, plane nescio. Sub illud eni
 tempus haec incidit Dedicatio, quo, luctuosa
 nunquam satis laudati Principis, mors, Re
 ginae Thori consortis, Procerum purpuram
 pulla veste mutavit. Quare de illustri viro
 quem & literatum novi, & Literatorum fau
 torem, à me longe abest vel minima suspicio.
 An per te factum postea, ut non videret, n
 id quidem scio, pilive jam facio. Operi vero
 auctori, te non aspirasse, res ipsa loquitur
 tuq; ipse, quam ocysime idem ut eloquaris
 & spero, & opto, atq; adeo laceffo. Actus fa
 bulae postremus: velut Domini à pedibus
 servus, te sequi, centenos aliquot passus, &
 valedicere; sed à tergo: tum enim neq; ver
 bo, neq; respectu, me dignatus es. Tandem
 ego mecum; itane? Bentleianum nudiufter
 tius convivium, convicii erat hujus appara
 tio? haec tamen omnia probra, Stoico dicam
 an Spartano stomacho? certe robusto, con
 coxi. Hunc, tu magne Bentlei, fructum edis
literarum, quae, ideo *humaniores*, *humanitatis*,
 quin

in ipsa *Humanitas* appellantur; quod vel
 erilem aetatem ad humanitatem infor-
 ant? sciat, *quam hodie habes** *magnitudo*, ni-
 multiplicis, & quidem honestae, quam su-
 nes *personae*, non hominis, quantacunq;
 ruditione imbuti, rationem habuisset; pos-
 ne, non dico quicunq;, quidam tamen
 Heereboordii, ut tibi loqui placet, interpre-
 ur pari referre, jamdudum sensisses. E qui-
 is *muneribus*, quae paginam, tuis in Hora-
 um notis praefixam, *totam* occupant; *secun-*
 am modo depone; ac idem Heereboordii
 terpres, abs te laceffitus, continuo sequetur:
 on sane, ut modo dixi, servus; sed aemu-
 m se palam professus, tecum de *Veteris La-*
 sermonis, *Politiae* omnis; *Philosophiae*,
Theologiae Elencticae quam vocant, & *Dog-*
maticae, Notitia: de cuiusvis gentis, cuiusq;
 generis, oratoris, historiae conditoris, Poetae,
 Critici deniq;, sed principis, sed latini: sive
 virtutibus declarandis, sive vitiis notandis,
 atq; inter sese conferendis, decertare paratum.
 Certamenne dicendo fiat, an loquendo; subi-
 dictione, an continente oratione; an de-
 q; disputatione, Heereboordiano, Govea-
 eove more, h. e. Aristoteleo, ad acerrimam
 Dia-

• Bent. Ded.
 p. 15.

Dialecticorum normam exigenda; tui erit a
 bitrii. Conditionem accipis? tempus praes
 nito, sed breve: locum modo, & praeside
 mihi praestituere liceat. Viden⁹ qua animi
 magnitudine Heereboordii interpretis *para*
tas invadat in magni Bentleii *magnitudinem*
 Est & aliud, quod tibi latere nolim: *Defen*
sonem nostri operis, adversus quemcunq; nob
 repugnantem: fuerit is, e Cathedra Docto
 an e trivio Ludimagister; invidia lividus, a
 amore pallidus, sed inanis gloriae; sine fa
 blatero, sine fronte testive calumniator; s
 midoctus an eruditus; semilatinus, semibar
 barus, ut plures; sesquivebarbarus ut qu
 dam; jamjudum habere me paratam. Satis
 amplius tibi videtur hic adversariorum circu
 tus? Extra quem tamen Trini sunt ordine
 & quidem summi: Magistratus universè, Sa
 cratus Antistitum, & Patricius ordo. Horum
 nemo, quod quidem reseire potui, adversu
 nostrum opus, vel verbum extulit. Quin e
 iis alios, verbis id extulisse; alios, ejus exem
 pla in juventutis, sed tenuioris, usum com
 parasse, & distribuisse: alios deniq; munifi
 centiam, summo suo ordine, praeclarisq; na
 talibus dignam, etiam in servos, qui, a m

opus illud iis traderent, esse testatos; plures,
 nec obscuri praesto sunt testes. Ac ego vicis-
 sim, cum non suppetat unde gratiam referre
 queam, habebo quidem certe: omniq; ope-
 nitar & opera, ne in illustrium adeo virorum
 offensionem, vel levissimam sciens prudens,
 incurram. Defensionis autem distulisse me
 editionem, ea re scito, ut decantatum, usque-
 quaq; magni Bēntleii Horatium prius inspi-
 cerem. Jam igitur, in meam, sive Praefati-
 onem, sive Dedicationem; (ut in vocula *equi-*
dem fecisti,) quicquid annotatum habes, ha-
 bes autem quis dubitat? (habeo enim ipse)
 plurimum; id omne ad me perferendum si-
 curaveris, per mihi gratum facies. Stat vicis-
 sim, ingratificum ne dixeris, tuam perstrin-
 gere, sed leviter, (si jubes, ediffere) Praefa-
 tionem. An & Dedicationem, delibero. Quod
 si fiet, tibi polliceor, nullius Patricii ordinis,
 (nedum, cui tuum opus inscribis, Herois,) *no-*
men, mea quidem manu scriptum, eadem,
 qua tuum charta, conspectum iri: Nisi,
 (quod pene exciderat,) inter exarandum,
 forte obtingat, ad celsum ut efferaris Episco-
 porum ordinem. At vero, quid tum fiet (ut,
 de Clero Eliense taceam) Collegio S. S. Tri-
 nitatis;

nitatis, apud Cantabrigienses ? Quid sociis
 dignissimo, verendoq; Praefecto, legum Col
 legii, privilegiõrum, ordinis, decoriq; omni
 custode vigilantissimo, vindice acerrimo, or
 batis ? At monendi sunt, (modo orbat) hos
 casus, ut humanus omnis, esse humanè feren
 dos. Nosti Effatum, & cujus ; namq; Grae
 cum est : *Si te fata ferent, fer fata : ferent*
Ferentes Fata ferunt ; rapiunt, si minus ista fe
ras. Laudes quam vellem proprias delibare
 (*Quanquam * o !*) qui possim ? cum tu is si
 nt tuus habet Flaccus, cui *nihil datur* (nihil
 dum mortale, vel fando mihi notum,) *similis*
aut secundum. Tu, qui affirmare non dubites
 † *diffusam lectionem, & eruditionem,* (qui in
 Horatium commentati sunt, omnium) v
 teris totius Latii, & Graeciae Notitiam ; nisi in
 firmas partis, initiorum, & apparatus locum obtine
 nere. Obtinere ; ubi ? in materia abs te tracta
 ta ; toto, quantuscunq; est, Horatio : melior
 nunc, cultioreq; tuo munere ; nempe, nisi faller
 || *Nec dum tibi satis. || Ominia, inquis, quippe*
tibi ista in numerato esse prius oportet, quam
quovis scriptore, sine dementissimae temeritate
Nota censuram agere audeas : Posterius huius
 periodi membrum, prudens jam praetermi

* Bent. Ded.
 pag. 2.

† Bent. Praef.
 p. 1.

|| Bent. Praef.
 p. 1. & 2.

to, propria mox sede salutaturus. Qui hodie,
 in omni Literatorum Tribu, tantum sibi fu-
 mat, quantum noster heic sibi; cuive tantum
 quoquam Literato tribuatur, unus modo
 excipiat Richardus Bentleius; an huic,
 praeterquam à seipso; id (inquam) ex te
 scire gestio. Quid? de quovis scriptore cen-
 suram agere? non de Maturino Corderio?
 enim est scriptor: de cujus tamen *locutione*,
non habeo dicere] Joannes Vorstius, & ipse
 laud imi subsellii scriptor, censuram egit. Ti-
 ne Gulielmus Lilius est scriptor? opinor;
 atqui sexaginta proximis annis, amplius sexa-
 geni, sui cives, stylum in ejus Grammaticam
 cuere non dubitarunt. Omnino isti *omnes*,
ista omnia, in numerato prius habuerant! Aut
 habuerant, aut risum oro, teneatis amici,
 Critici fratres. At ego te, *qui ista omnia*, ut
 digitos, non rideo, sed rogo, unde tibi lo-
 quendi Genus, *de scriptore censuram agere?*
 Censoris Romani *munus* versabatur, non in
scriptis censendis; sed civium numero, aetate,
 dignitate, opibus, moribus, & quae hujus
 generis. Atq; hanc, inter plures, scire
 tibi licet, *unam* esse, & *unius* quod sciam,
 Interpretis *Observationum*. De scriptore,
 scriptove

9 Bent. Praef.
p. 2.

† Epistol. lib.
2. Epist. 2.
v. 110.

scriptove *judicium facere, sententiam ferre, pronuntiare*; (sic enim in *veteri Latio* locuti, non *obesae naris homines*;) *unius* erat *artis*, quantum * *Critices* vocabulo, ego *Grammatices*, appello. Hoc, vel trivialis scholae puerulis notum: illud, ubi gentium reperies? Non in Thesauro; non Fabro-Buchnero-Cellariano. Usquamne, extra vestri Criticorum incudes? In quibus vocabula procuditis, *veteri Latine inaudita*: etiam in *Latino nata*; sed quae, sententia, Romuli germanae soboli nova, constituitis. An haec & aliam vides, *unius* *Interpretis* Observationem? Utrumque; Barbarismi insimulat; utriusque & generis exemplum ex eodem magno Bentleio mox exhibebit idem H. Interpres. Nec me movet, quatenus utitur Horatius, † in Censoris voce transitio: cum, quod poeta, & de poemate, & de libera oratione: non orator, nec libera, aut de libera oratione. Accedit; Epistolam hanc poetam scripsisse, eo principatus Augusti tempore, quo, L. Flori de Pompeio verba (*sententus, i. e. Pompeius*) jure longè optimo, Augusti principi accommodes: *Augustus, i. e. Senatus*, Censor, Consul, Dictator, omnia: ceteri, ejus modo administri. Posterioris aetatis

Senten

sententiam, non * *majoris* facio quam tuam. ^{* Latine placet; B. Ded, p. 11.}
 De scriptore censuram agere; secine tibi satis?
 An & haectenus, in te munificus tibi videor?
 cupio quidem certe. Nec dubia spes me tenet, fore, ut brevi dixeris, non opipare modo, me te excipi, ut, abs te ego: sed & Coenam ita dubiam apponi; ut tibi sit dubium, qualis ante te venerit, an post te ventura sit, sub aspectum Graeci, Latini, Britannicive Critici. Quoq; apparatus, toto animo aspires, totus, spondeo tibi, fiet *meo* unius, nullo tuo munere. Hunc tu hominem in scriptorum censu censeris? censebis (sane, & ea spe ducor,) ante Idus Novembres. At is, quantum sibi sumpserit, quantumq; de duabus tuis Epistolis sit tibi pollicitus, supra vidisti. Tuam, interim, † inconsideratissimae, & dementissimae temeritatis *Notam*, tam reformidat, quam cursum per fauces, recursumq; leporum, horrebant Domitiani Leones: *alienave negotia, curasq; molestissimas, per magni Bentleii caput quotidie || salientes*. Unum modo moleste fero: nulla, mei me *capitis* vi decernere posse, plurane verba, an aenigmata lateant, in brevi satis membro, bene longi ambitus. *Aliena negotia salientia, quotidie salientia, per caput:*

† Sic, puto, scripsisses, ipsum si legisses M. Tull. Orat. de Auruspici- cum responsis cap. 26, nec alibi, ne quidem separatim, longa haec duo verba reperio.
 || Bent. Praef. clausula 2.

caput: molestissimae curae salientes, quotidie salientes, per caput. Quid istic facinoris ediderunt? vel Culco dignum. Excusserant omnia studia nempe severiora, de manibus; sed per caput—. Cujusmodi casus ab urbe condita accidit Romano nemini. *Negotium, cura, saliens per caput hominis, inde excussit studia omnia sed severiora, de manibus.* Non id jam quaeritur, de Romuline faece quisquam; sed, de ferreae aetatis, Scholasticorum quos vocant furfure, an ullus usquam sit ita locutus, Thomas, Scotus, aliusve? Particulae *Per*, undeno-
 varios, in varia orationis structura, *modos* applicandae, in nostra *Norma* reperires, ni nimirum plus *haec* quoque festinasses: sed tuo tam similes, quam erat Therpsitae Nireus. Minus dissimile est, sed in materia omnino dissimile quod habet Plinius: Tuque, meo dono, (nec munera spernas, ut ego plurimum) habebis *Fructus*, inquit, * *per folia solibus coctus praedulci sapore.* Sententia; Calor solis, *per folia* [permeans folia] penetrat ad fructum; (sic cum) quem coquit (maturat) praedulcisque efficit saporis. Verum missas, paulisper faciamus, hasce Grammaticorum tricas: quas, vel haecenus persequi suppuderet, nisi Criticam

* Hist. lib. 12.
cap. 5.

nescio quam, velut à Grammatica diversam;
 nunquam non crepare te viderem. Veteres
 sane, cum Graeci, tum Romani, non *aliam*
 exhibent Grammaticam; *aliam*, aut aliud
criticam *. Tua vero *Critica*, quemadmodum
 perfecta differat Grammatica, tua refert de-
 monstrare. Ad rem igitur. Quo tibi fato con-
 git, ut *aliena negotia*, non dico *salirent*, sed
ad, per caput, te invito, penetrarent? Me-
 sane, tam bene *materiatum*, ex tam densa,
 intellige, materia est aptum, (ex rara, tuum
 esse, nunquam putavi) ridentem dicere ve-
 rum, saltem de sese, quid vetat?) ut *aliena*
quaecunq; negotia tam facile, vel in insomniis
 patefaciat, quam olim Romae, sine praesi-
 dio, M. Antonium expulisse se, gloriatur M.
 Cullius. Extra jocum; Me minime fugit, è
minis, quas geris *personis*, quaternas esse om-
 nino sacras: atq; hasce à me ita observari
 comperies, ut, in sacro hoc orbe dum te ver-
 sas, fartus sis, tectusq; mansurus: ac ne verbo
 quidem, nedum scripto sim ego te violaturus.
 Nec equidem illud quaeram, harumne quam-
 libet, an cunctas, pro tuo arbitratu, exuere,
 rursusq; induere, tibi fas: ne illud quidem;
 recte, an secus, *severiora studia* gravioraq; le-
 vioribus,

* Vid. Quint.
 Inst. lib. 1.
 cap. 4. & 5.
 De Gramma-
 ticae prae-
 stantia, V. Di-
 onys. Hal. de
 admiranda vi
 Demosth. in
 dicendo, c.
 62.

vioribus, loco cedere jufferis, & vicissim. lud omne, quid mea? Quod si, exuta Theog^o, Critici personam indutus, extra hunc orbem, vel transversum unguem, egrediaris, mea, h. e. nostrae Normae ditione, quae talate patet, atq; Romani sermonis orbis, v^o sari te, ne dicam evagari, senties. Et h^o sane pares sunt omnes. Non enim quaeritur cujas, qualis, quive sis: nil refert, Anglus an Afer; Scotus an Scythia; Hispanus, Hibernus; Tros Rutulusve: Unus Latii v^o teris sermo secernit nos, & internoscit: Unde tribunali, nostra Norma pronunciat. In h^o jus laqueos temet hactenus, induisse te facius, si nondum & sentis, & censes, miraberis. Num in sequentibus, experiamur. Constitui inquis, — amoeniorem quempiam scriptor^o edendum mihi sumere. Quam paucis vocibus terna minimùm, verborum quasi Connubium magnus celebrat Bentleius? quorum tamen unum Italicae, nedum Romanae dictionis speciem referre video. Primum; [Constitui mecum] verbi *constitui* tam late patet usum quam liberae actionis circuitus. Quidlibet *constituere* possum, de quolibet, in mea potestate, ex vera Epicteti sententia posito

Bent. Praef.
clau. 2.

Constituo
mecum.

ne cum quolibet, memet excepto. Socio
 ro, comiteve *mecum*, nisi in magni Bentlei
 mitatu, quis unquam vidit? Secundum;
Amoenus scriptor) *Amoenus*, ad loca tantum
 ferri, & ea quidem, quae uni fere *visus* vo-
 ptatem, non fructum afferunt; idq; non
 agis possessori quam spectatori cuicunque;
 hominem nunquam, nedum ad scripto-
 m, doceret te Festus, Varro, Servius, Lati-
 s scriptor omnis, omne Linguae Latinae
 trumentum. Viden' hic exemplum voca-
 li, cum nati, tum nullo non tempore in
 io, triti? Qua tamen illud, tu sententia,
 lorum, imo mortalium, opinor, Augusti
 ate, usurpavit nemo. Posterioris igitur
 barbarismi generis, supra positi, te hic infi-
 lo. Tertium; *michi edendum sumere*] In
 ma clausula*, — *in manus tibi sumpseris*] * Praef. B.
 perius exemplum est in verbo simplici,
 enus: hoc in conjunctis. *Sumere in manus*,
manu, Latinorum usu tritum est: cum
 di vero casu, *michi sumo, tibi sumis*, idem
 et atq; *tribuo, arrogo*. Num etiam hic,
 ormae te laqueo irretitum sentis? Vide sis,
 tro libro priore, post vocem *summum*, ver-
 m *sumo*. Hoc verbo, verba sunt Antonii

Schori, (aequusne tibi hic iudex videtur, ingerq; testis) *proferunt Latini quod Barbari*

• V. Praesumo, suo loco, priore libro Normae.

* *Praesumo*. Quatuor ibidem exempla subcit, ex uno Cicerone. Mirum, te, homine ita perspicacem, ut id videres, quod praerea nemo; (exemplo sit *equidem*,) non advertisse, *meae Praefationis* verba—†

† Pag. 9.

hi tantum sumo, meo unius consilio illud (opus) susceptum, meo ductu descriptum, mea deniq; excusum, atq; editum. De qua, & re, & verbis in nostra Defensione plura, quàm nobis versantes illic videri optant. In eodem membro, *constitui mecum*—*scriptorem edendum*

Constitui mecum.

Bent. Praef. clau. 2.

Constructionis ordo; *constitui mecum*—*mere mihi quempiam scriptorem edendum*.] Ego fallor, aut *constitui*, & *edendum*, haud cohaerent. Quin periculum est, ut, aut *huic*; aut *hoc illi*, nuncium remittat. Illi enim, ut modo vidimus in verbo *constituo*, bertatem dicit; hoc vero, necessitatem, tem aliquam inducit. Latine dixeris; *Constitui edere scriptorem*: etiam, *edendus mihi*, (a scriptor: an item, *constitui sumere scriptorem edendum*, viderint Critici: Ego, & auctorem desidero, & Analogiam. Postremum quod in hac comprehensione, est initium

C

Cum — *Provinciae cuidam admotus essem*] *Pro-*
vinciae vocabulo, sine dubio hic, ut saepe ali-
 is, intelligitur *Munus, officium, onus, negotium,*
 & quae sunt ejusdem generis. *Admoveo*, eti-
 am, tam agendi, quam patiendi significatu,
 nemini non notum: *provinciae vero admoveo,*
admoventi, sive propria significatione, de *Pro-*
vincia Romana; sive figurata, ut hic; qui,
 praeter nostrum *Criticum* dixerit, dicat ipse.
 De secunda clausula tantum esto. In tertia;
Ante alios autem, ais, placuit *Horatius*; non
 quod in eo plura, quam in alio fere quovis, seu
 Latino, sive Graeco, restituere me & emendare
 posse considerem; sed quod is omnium veterum
 maxime, vel merito suo, vel Genio quodam &
 placendi sorte, in manibus hominum pectoribusq;
 haereret. Mitto particulam *autem*; quae hic
 nil distinguit, excipit, nec, quod video, sig-
 nat. Haec autem verba, — *quam in alio fere*
quovis] praeterire non debeo. Item inferius, *Quivis*
quovis scriptore censuram agere. Ut tibi in
 deliciis est compositum *Quivis*! In utroq; ta-
 men loco, non *quovis*, sed *quoquam*, locum
 habere, tum demum intelliges, ubi in nostra
Norma, vocabuli *Quisquam* sena legeris exem-
 pla. In horum vel uno, experire sis, tuone isti

Vel.

* Praefationis
nostrae, p. 3.

quivis, sedem invenire possis; quive, praet
 temet, *Quivis & Quisquam*, idem valere ce
 feat. In altero membro, — *Vel suo meri*
Vel Genio quodam & placendi sorte —] Sep
 na, varii voculae *Vel*, usus exempla, nost
 tibi *Norma* tradit: quorum tamen nullu
 tuo *Vel* accommodari posse autumo. * *Qu*
inter se differant Aut & Vel; Autem & Vero,
varia vocum constructione, quotus, nostrae act
tis scriptor satis animadvertit? Quo perspectu
 habeas, ad tuum *Vel* geminatum, haec
 quaestio pertineat; quaero ex te, prius *Ve*
 excluditne posterius? an contra? Si prius
 sententia erit, Horatius, *suo unius merito*, i
 consecutus est, ut maxime veterum omniu
 in hominum manibus haereret. Si posterius
 sensus erit; *suo quodam Genio, & placendi sorte*
 id felicitatis, maxime omnium veterum Ho
 ratio obtigit, ut haereret in hominum man
 bus. Haecine tua mens, ut *hoc* illud, illud
hoc excludat? non dices, opinor. Haec eni
 propria vis est particulae *aut*, ut, in bimen
 bri, qualis tua est, enunciatione, unum exclu
 dat alterum. v. g. *Aut* dies est, *aut* nox: S
 dies, non nox: & contra. Qui Latinus dixe
 rit, *vel* dies est, *vel* nox? sed datur & terri
 um

am; sublato nempe *Vel*, & substituo *Tum*; Tum;
 —sed, quod is (Horatius) omnium veterum
 maxime, tum suo merito, tum Genio quodam,
 placendi sorte, &c. Sic congruent inter se,
 mi fallor, sententia & sermo Latinus. Num
 per Particulam *Qua*, etiam *Partim*, eadem *Qua, Partim*,
 sententia efferri possit, dicant Critici: Ego
 vero tibi; particulam *sive*, hunc locum, pro *Sive*,
 prio quodam jure sibi vindicare. Ponamuste
 locutum: Horatius, *sive suo merito, sive*
Genio quodam, & placendi sorte, id consecutus est.
maxime omnium veterum in hominum mani-
us haereret. Ego Latinitatem praestabo; tu
 e sententia videris: praesertim de *placendi*
sorte. Tuum *Vel* interea, cum *Barbarismi*, tum *Barbar. So-*
Soloecismi, bona cum tua venia coarguo. Pri- *locc.*
 oris; sub ratione *simplicis* vocabuli: Posteri-
 oris; ut hic, cum aliis in oratione *conjunctum*.
Barbarismus ex eo patet, quod nullo jure, nul-
 la lege Grammatica; nulla, praeter tuam au-
 ditate, vicinarum particularum, imprimis
sive, possessionem, tanquam vacuum occupa-
 vit. * *Soloecismum* redarguo, in verbis *con-*
junctis: —sed quod — *vel suo merito, vel suo*
quodam Genio — *haereret.* Id quod hoc, simi-
 live exemplo, illustrari potest. Ante omnes
 mihi

• V. Linacri
 Praef. Lib. 6.
 de Emendata
 Struct. Lat.
 Sermonis, &
 Bangii Obs.
 Philol. pag.
 1386. 1413.

mihi placet *R. Bentleius* : non quod aurei
 lius in Horatium, Emendationum operis le
 ctione, *Criticum* me fieri posse confidam : sed
 quod is, *vel Grammaticae, vel* omnis Latini se
 monis elegantiae contemptione, *vel* flagran
 te *suae Critices* amore ; nova sua, mihiq; igno
 ta *Latinitate*, ansam praebeuit, quam nun
 quam non avide arripio, *Latinos*, si praest
 sint, adeundi fontes. In hoc genere quam illi
 munificus ? cujus, fere in secunda quaq; Prae
 fationis, Inscriptionisq; legenda periodo ; im
 dum unam intueor, terve, quaterve nonnun
 quam Latina, quanta mihi supellex, utiq;
 excutienda. Exemplo sit, primae Praefatio
 nis paginae, vel prima, secundave clausula
 Par ratio *Barbarismi* in *Vel*, in hoc atq; supe
 riori exemplo. Aliud ; fac quempiam dixisse
 Commentarium concinnavit in Flaccum ; *Vel*
 Ant. Schorus, *Vel* *R. Bentleius*. Barbarismum
Vel, in bimembri hoc exemplo, per nullam
 è quatuor memoratis particulis, tolli posse
 aio. Qui tum ? per disjunctivam *aut*. Scripsi
 in Horatium, *aut* Ant. Schorus, *aut* *R. Bent*
leius. Quod si disjunctivam *aut* in interroga
 tionem vertas ; ne omnium, quas memoravi
 sex particularum, nedum unius earum ope

*Tum, quae,
 partim, five.*

Aut.

Vel.

vitabi

vitabis *Barbarissimum*. Occupante vero, prius
 quaestionis membrum particula, vel *utrum*,
 vel *Num*; sequente *an*, in altero; vel in pri-
 ori *ne*, seu expressa, seu intellecta; quaestio
 procedet, & Latine, & eleganter. Scripsit in
 Horatium, *utrum*, *num*, Ant. Schorus, *an* R.
 Bentleius? scripsit in Horatium, Antoniusne
 Schorus, (vel, sine *ne*) Ant. Schorus, *an* R.
 Bentleius? Adeone tuae Criticae despectui
 sunt L. Latinae particulae, unius praesertim
 syllabae, ut, more leguminum grana disse-
 rentis, eas, quaquaversum, nullo discrimine
 dispergas? — * huic hodie, si *aut* similis *aut*
 secundus] *aut*, loco *vel*. *Vel* nequit, † *vel*
non concupivit] *vel*, pro *aut*. Pagina item
 quarta, *tanquam*, *Vel* non doleret vulnus, *Vel*
[saltem] *vel*, ubi solum *aut*, locum habet.
Vel terrore, *vel* precibus, *vel* pretio] *vel* pro || Pag. 11.
aut. Hujus geminum est * *vel* intermissione, *
vel perpetua servitute sit debellatum] *vel*,
 pro *aut*. † Egregio publico compescens hinc †
vel inde] *vel*, pro nescio quo. Ad prioris ge-
 neris *Barbarissimum* refero, vocabulum || *pu-*
ritas, quod sermoni Latino accommodas. Cu-
 jus tamen nullum exemplum exhibet The-
 saurus: atq; illud Unum, quod ex Palladio
 Historico

* Bent. Ded.
pag. 2.

† Pag. 3.

|| Pag. 11.

* Pag. 13.

† Pag. 7.

|| Bent. Praef.
p. 3.
Puritas.

Historico exscripsit Cellarius, tantum valet quantum ille scriptor ; in hoc genere, omnino nihil. At non incerta est Analogia, inquit Cellarius. Cicero enim Philippica 2. cap. 3. *impuritates* dixit. Sed falsus est vir, Latinarum Literarum peritissimus, optimeq; ve hoc nomine, de postera omni memoria meritus. Verba Ciceronis ; — *quam omnes impuritates, pudica in domo quotidie susciperes, vinolustrisq; confectus*. Quis non videt, de M. Antonii vitae, minime sermonis *impuritate*, loqui Ciceronem? Vox igitur *puritas* purus purus est Barbarismus. Nanum tamen dixeris, si cum Atlante componas, quem his verbis peperisti : — * *cum nondum mihi omnes Codicum Copiae praesto essent,*] Quid Copiae? Nihil sane eorum quae pleno cornu gestabas olim *Copia*, Fortunae comes : nec, quas in aciem duceret Romanus, Graecusve Imperator : nec, quibus qui abundant, dicuntur locupletiores. Quid tandem? Quod Grammaticus his efferret verbis : — *cum nondum mihi omnia Codicum Exempla praesto essent*] Nec tamen omni caret auctoritate, *Copiae* vocabulum : Quin constat usurpari, & hac quidem sententia ; sed unitatis numero, multitudinis minime.

* Bent. Praef.
p. 5.
Copiae.

me. In nostro Foro juridico, Causidicorum
 * Scriba, (haud scio an usq; à Gulielmi, Con-^{* clerk.}
 questoris quem vocant, principatu) collato,
 quod descripsit, cum eo, unde descripserat
Exemplo, hac utitur *Formula*; *Copia vera*:
 i.e. *verum Exemplum*. Est igitur *Copia* poste-
 rioris generis Barbarismi nobile exemplum.
 Eiusdem generis, vel sola † *majoris* esse, † Ibidem.
quam quanti] *majoris* pro *pluris*. Simile ex-
 emplum exhibes — *quorum ego* || *Praejudicio* || v. In
 & αὐθολογῇ *ut occurrerem*] Ibidem, pagina de Norm. Prae-
 cima, — *ut aurem, ita & mentem commodasset*] judicium.
 Quid? ut *aurem* ita *mentem* * Rex commoda-^{* Carolus 2.}
 ret. Haud scio an posset: &, si potuisset, du-
 bito an vellet. Etenim *mentem* si *commodasset*,
 Regio munere quî funderetur, nondum satis
 perspicio. Num *animae* virtute? Nequaquam.
 Haec enim genti humanae, & animantium
 regi communis; quem *caseo*, imprimis Ce-
 triensi, forte quia pinguior, & natum & al-
 um, nec prece nec pretio pellicies, extra na-
 tale solum. An virtute *animi*? Hui! Quis
 mihi dabit hominis animum, (praetereo ra-
 tionem Physicam, *identitatem* nempe, *Mentis*
Animi, Vides me convenire tecum *in uno*
 E tertio;

tertio; hosti quo?) sive capite, sive pector
haerentem, qui *Mentem* prius cuiquam com
modavit? En, sine *Mente* Rex; sive malis, sin
Grammatica Criticus. Sane paulo reverentia
de Rege Carolo te locutum oportuit: que
terrarum orbis novit, Principem, ingen
praepollentem, simul & eloquio. Te quidem
& *mentem commodare* posse, sunt qui putant

• Benr. Ded.
pag. 8.

etiam *manum*, sed citra, uti sperant, * *ultim*
gladiorum. Praeter te, *mentem* qui *commodare*

† Bent. Ded.
p. 3.

rit, ego novi neminem. † *Senatus inferior*
[*Princeps*] *Senatus inferior*, Latine *Equester Or*
Senatus. *Senatus inferior* heic, quod pag
undecima, *Senatus inferior domus*. Ergo du
priori loco; constituis *Senatus*: inferiores
cui, superior respondeat, oportet: posterior
unum; cuius est *inferior Domus*. Bono tam
es animo: non tibi proprium, *secum pugnare*
componere: idem faciunt nonnunquam, &
tici fratres. Id modo cavendum, ne cum
terutra Domo, sit tibi depugnandum. Qu
fane, una ratione fieri poterit: si me mo
tore dixeris, *Senatus magnae Britanniae*, d
quidem esse *Ordines*; *Patriciam*, *Equestre*
duas quoq; *Domos*, *superiorem*, *inferiorem*:

un

unius ejusdemq; Senatus. Qua vero ratione
 capitis periculum effugas, etiam atq; etiam
 tibi videndum. *Binos* ante oculos ponis *Senatus*: alterum, (inferiorem) *principe* etiam or-
 nare tibi placitum: *Superiori* vero, pario sal-
 tem dignitate, ni fallor, & auctoritate, aut
 denegas, aut qui sit, esseve debeat, omnino
 dissimulas. Quid si *Principis*, sive *Advocatus*,
 sive *Procurator*, (ut de *Delatore* taceam,) *criminis*
te imminutae Majestatis arceat? *Principis*
 inquam, non *Senatus*, non *populi*.
 Quid? plures *uno Principe*, (summo *Magi-*
stratu) *uno tempore*, ferent *magnae Britan-*
niae leges? Tunc unus ignoras, ex *Principe*,
Patricio & *Equestri ordine*, constare, & quasi
 esse *M. Britanniae Senatum*? Et *Prin-*
cipem, ut hodie nostra, pacis esse, & belli so-
 lum arbitrum? Nec vereris, *insani Senatus or-*
dinis, nominare *Principem*. Viden', quo dis-
 crimine verferis, hujus si *criminis*, fueris
 damnatus? quid te fiet? Num & illud igno-
 ras, simplice morte nulla, ne *Culeo* quidem,
 esse *Majestatis* crimen, praesertim *Principis*,
 et *Patriae leges* expiari? Non *aliena negotia*,
 non *alienae curae*, per caput heic saliant: De
 uno *Corio* luditur. *Corio*? immo de

Capite. Unum tulit nostra Britannia, se
unum, superiori seculo *Terrigenam* : in que
unum omnia, superius de Pompeio, & Aug
sto, memorata conveniunt. *Oliveri* nomi
mortales illum appellabant. Is *unus*, Pri
ceps, Patres, Populus, omnia. *Principis* is
hium usurpavit ; inde dictus *Usurpator* : voc
bulo *Protektor*, re *Dictator*. Principe is, su
(lato, postmodum sustulit & Senatum. S
tandem aliquando, quâ potuit, poenas lu
Ac, nisi cum *Claudio descendisset* in coel
perficeremus, ut ad Tiberii clementiae e
emplum, vivus sentiret, vivum se sensim
& mori, & descendere in *Orcum*. Tu ve
ut ingenii es, ita animi esto * *adultus*. Para
vel certe parabo tibi *Asylum* ; si modo di
sis audiens. Nempe, cujus Principis, *im*
nuisti Majestatem, ejusdem, more Persar
Reges adorantium, supplicissimus impl
clementiam, sexcenties exploratam. Quo
ipse animum despondes, me Advocatum
vocato : quodq; crimen alii pravitate ani
abs te figurate tantum esse admissum :
figuram, non omnino eam, qua *Cornelius*
grippa dixit Theologos olim Lovanienses
locutos : quae, inquit, figura dicitur igno

Grammaticae: ego vero, per eandem te
 figuram neutiquam peccasse, sed per eam
 tantum, quae recte dicatur *Critico-Richar-*
do-Bentleologia. Achilleis, adeoq; invictis
 argumentis demonstrabo. Haec dum ex-
 arabam, ecce, H. Interpretis discipulus,
 germanae Latinitatis cum primis Studiosus,
 aurem vellit: Enimvero inquit, *haud * animi* * Bent. Praef.
p. 2.
me fallit, vos omnes, *magister*, esse *animi* fal-
 sos. Ille etenim, per locutionem *inferioris Se-*
natus Princeps, aliud quicquam intelligi nec
 voluit, nec potuit (nisi *mente* captum, quod
 absit, illum credis) quam *Ordinis Equestris*
 † *Oratorem*. *Veri*, vocis vi victus, veluti ma- † Speaker of
the House of
Commons.
 ligno Sydere afflatus, Obstupui diu: steterint-
 ne comae haud memini; vox certe faucibus
 haesit. Sed tandem erupit, exclamat: Adeste,
 quicquid est hominum Literatiorum, ab Au-
 rora ad Hesperum: Imprimis, *cisq; transq;*
Tuedani Britanni, Critici cuncti: ante omnes
 adesto, vetusta Musarum sedes, alma mater
Cantabrigia; nostrum, quae || *vel* fausto die, || || Vel pro
Aut, ut no-
ster crebro.
vel nefasto *Criticum* enixa, *Partum* scilicet ac-
 celerante *Lucina*, (optarem ego *Pallade*,) Sy-
 derumq; conversiones moderante tum, frigi-
 do, torvo, invidioso, Parricida Perfugaq; Sa-
 turno;

turno; (colloquium certe, supra memoratum
 cuiusq; dum sui, memor is erit, in Satur-
 diem incidit: pridie ejus diei, qua, Ramel-
 ensem, immortalis gloriae victoriam repo-
 tavit, immortalis memoriae *Imperator, Du-*
Marlburienfis) tuis uberibus lactasti, Mu-
 farum ulnis fovisti, Gratiarum omni & Ve-
 nerum ornatu ita eduxisti, condécorasti, *u*
Criticorum Atlas audiat, & Antistes: Tu
Oxonium, perantiquum, perinde gratum, pe-
 petuumq; Musarum Hospitium: Tuq; Aca-
 demia Patria *Dubliniensis*: Tuq; olim mihi
 hospitalis *Edinburgena*: Tu deniq; *Lugdun-*
Batava, nunquam mihi reticenda, peramoen-
 Musarum & Gratiarum Aedes; Studiorum
 meorum sedes optatissima, eoq; vel patri-
 charior: adeste cuncti, dicite, edicite, sed vo-
 ce vera; per ego communia sacra vos obte-
 stor: vel fando inaudivistis unquam, *Eque-*
stris Ordinis Oratorem (quem fortasse *Tribu-*
num Plebis, nec inepte dixeris) *Principem Se-*
natus appellari! Viden' ? muti omnes, per-
 inde ac *Marpesia cautes*. Non vides, quod ma-
 gis formidandum, heic, eundem persequi
Genium, qui infra in voce *Thesaurario*. Ut il-
 lic Seb. Corradus, hic itidem, pari fato, ne

feme

mel tibi * mu-nu-ginanti succurrebat liber. ^{v. Festum & Voff. Ery-molog.}
 scriptus, Antiquae Romae Notitia. Fer fa-
 ferere. Hic te pagina prima & centesima
 doceret, qui sit & qualis *Princeps Senatus*. ^{† Edit. 1699.}
 ignus sane qui in omnes vel Barbararum
 entium singulas vertatur: Latine, spero,
 ertet dictus modo Herb. Interp. *discipulus*.
 empe, perinde ac tui tuum opus, sui pa-
 ntis effigiem nusquam non refert: Solerti
 genio, acri iudicio, antiquitatis omnis,
 xime vero, Politiae omnis Romanae cal-
 issimi. Tu autem interea, quam refers,
 t habebis gratiam, H. Interpretis discipulo,
 i, te eripuit, non è cuspide cultelli, sed fa-
 i Liſtoris securi? Sed te insequor. || Mag- ^{|| Bent, Ded. pag. 3.}
 Legionibus imperavit] ubi parvae? — * Ju- ^{• Ibidem.}
 ia Reginae] Quot iudicia? Uno tantum,
 rimis Reginae, putarim opus. † Miles ^{† Pag. 10. Miles de Balneis.}
 Balneis] idem mox iteratum. Miles h. e.
 nes de Balneis. Praecellens tuae naturae vis,
 et ex primae periodi, paginae secundae,
 efationis Benteleianae, posteriori (prius su-
 attigi) membro: quod his verbis inci-
 — || est & peracri iudicio opus] Nostro, ^{|| Bent. Prag. p. 2.}
 aud scio an soli) Naturae solius munere,
 endiq; felicitate contigit, ut, peracri iudicio
 natus,

natus, sagacitate & ἀγχινοία (dicerem ego) *lertia*; quae vox, Graecam hic Latinam complectitur) praeditus esset: hoc amplius *divinandi quadam peritia*, & μάστιξ, esset inburus. Quo differat *Divinandi Peritia*

* V. De hoc
Arg. doctif.
Camararium.

μάστιξ, nondum divinare queo: * Nec, quae duae haec voces chartae sint heic illita. An, ut doceamur, nullum verbum quantumvis Latinum, per se, tantum valere, quantum valebit, comite dicam, an conjuge Graeco, idem significante? Sciens praetereo, quae ut alii, sine modo & mensura, ego vero non sine animo aut anima, hac & sequente pagina, tibi assumpsisti. Id modo versat animus istane tua *Potentia Naturalis*, (quidni H. I. interpreti *Logicorum*, ut tibi *Criticorum* Linguae uti fas?) an ea, quam iniisti † *Potentiae Societatis*, latius pateat. *Potentiae Societatem* intelligo, partes inter Orationis fere cunctas, temet initam. Cujus societatis unum est viculum, una Lex: tuo illis arbitrio, (ut Reges || principio rerum) imperes, & moderaris: nullam illae jungant affinitatem, si tuo, vel jussu, vel permissu. Hujus tuae verba *potentiae*, nonnulla ex temet exemplis supra notavi. En tibi plura: Primum est

† Ded. Bent.
pag. 8.

|| Just. Hist.
cap. 1.

ipsa tua Enunciatio, *Potentiae Societas*. Ho-
 minum vitae, consiliorum, studiorum, etiam
 celerum *Societas*, cui non nota? *Potentiae ve-*
 ro, cui nisi tibi? Cujusmodi *Epitheta* quae
 vocant, tibi, quod sciam, propria? * *Irritum*
vulnus. Quid? *Irritum vulnus*; *lethale* tamen,
 haud dubie ad *praecordia futurum*! nempe, nisi
 praesens numen avertisset. Quo nomine, prae-
 senti numini gratias ago cum omnibus bonis
 immortales. Sed quid avertit numen? Vul-
 nus? Quid? vulnus adactum, ad *praecordia*,
lethale futurum? Tecumne pugnare te sen-
 tis, & *vulnus* haud leve tuae *Menti* infligere?
 An ictum? Papae! Unde tum vulnus, ictum
 si Numen avertisset? Quin tamen ea sit tua
 mens, quisquam dubitet? idq;, cum postulet
 ipsa rei ratio, sensusq;, pene dixerim commu-
 nis? Est ubi ictum avertere valeat, vel inva-
 lidus homuncio: *vulnus* (datum) avertere,
 quid aliud quam, *Dialecticorum lingua*, con-
 tradictio; *Grammaticorum* vero, & *Physicorum*,
 repugnantia? Remedium vis tui vulneris?
 gratis accipe, vel ingratus; ab homine, nec
 Critico, nec Rhetore. *Vulnus* pro ictu, effe-
 ctum pro efficiente. Tropus est, *Metaphorae*,
 elegantia proximus, nomine *Metonymia*. En

• Ded. Bent
 pag. 4.
 Irritum vul-
 nus.

F

aliud,

* Ded. Bent.
pag. 7.

aliud, — * *Tam ingenti imagine minime obscurantur*] Quam ingens Critici nostri in vocabula potentiae exemplum ! Quisquam ab obcondito praeter illum, potentia praeditus eodem copulandi iugo, tam & ingens ? Aliud — *Egregio publico compescens hinc vel inde*] Mitto constructionem, tertio, an sexto casu *Egregio publico* ponas : Concesso etiam, voce *Publicum*, hic esse substantivum, (ut loquuntur Grammatici) & *publicam rem*, non *Rem publicam* significare : quæ tamen Epitheton *egregium*, isti accommodare possis, id scire percupio. Aliud ; — † *imum folium occupant*]

† Praefat.
pag. 6.

Ubi *summum*, cui opponis *imum* ? Imam, opinor, paginam intelligis. Verum recurramus quaestio, ubi *summa* ? *summam marginem* dixeris, Auctore *Juvenale*, adeoque & *imam* & *imum* ramum, oppositum *summo* : Imam vero *folium*, quo Auctore, nescire me fateor

|| Ded. Bent.
pag. 8.

— *vel in || ultima Gladiorum*] — Ubi prima ? ultimos, primosve gladios, ubi legistis — *haec tibi inter tot egregia, non in ultima laudum erit* *] Cujus sint, & quid significent haec verba ; *Principibus placuisse viris non ultima laus est*, norunt, vel pueri. *Ultima laus* i. e. *laudum*. Et tu sane, si scripisses, —

* Pag. 9.

tibi i. e. laus, non in ultimis laudum erit,] Ma-
 gistrum recte fuisses aemulatus. At vero,
 —haec tibi inter tot egregia] Quae egregia?
 facinora, si te capio. Sententia; inter tot egre-
 gia facinora, haec tibi laus non erit ultima.
 Egregia locutio, unoq; magno Bentleio dig-
 na! Si sic scripssisses, —inter tuas tot egregias
 laudes, haec in ultimis non erit, i. e. laudum;
 ferri posset. Verum de hoc constructionis ge-
 nere, mox plura. Quam sis, in Epithetis quae
 vocant, Titulisq; deligendis felix, varioq; ap-
 plicandis argumento, ostendunt, vel *Inscripti-*
onis tuae verba; *Nobilis, praestans, Thesaura-*
rius. Cuiquam mortalium, quocunq; *mentis,*
corporisve bono praecellenti, *Nobilis, praestan-*
tisve Epitheton, denegare audes? cum, arte
 quacunq;, sive servili, sive Liberali insignis,
 eisdem, nunquam non Epithetis, Latino ser-
 mone ornetur? Unde apud scriptores passim,
 ut Poeta, Orator, Philosophus; ita, Pictor,
 Statuarius, Faber, *Nobilis, praestantisq;* dona-
 tur Epitheto. Quid multa? Quicquid in suo
 genere praestat, sive Naturae sit, sive Artis
 opus, *Nobile* dicitur & *Praestans*. Cujus infi-
 nita sunt Exempla. Haud tamen *ignobili* dis-
 crimine *praestans* à *Nobili* discernitur. Illud

• Liv. lib. 39.
cap. 2.

enim in *bono* tantum, quod quidem sciam, peritur: *Nobile* vero, tam in vitio quam virtute ponitur. Ut Matrona, ita & Meretrix Nobilis appellatur. Unde Livius, * *Nobile Scortum*; Cicero, Nobile facinus, i. e. scelus, flagitium, dixit. Idem alibi, *Nequaquam tam insignes genere, quam vitiis nobiles*. Plautus, *Nolant scelere nobiles fieri*; i. e. insignes. Me tamen minime praeterit, Epitheton *Nobilis*, omni, cum gradui, cum casui nomini applicari posse, & quidem concinne. Recte dixeris, Nobilis, Nobilissimus vir, viri, viri item in caeteris; tuo unius more exclusi. Quis unquam Romanus ita scripsit, nedum inscripsit? M. T. Cicero Nobilissimo Caesari, Lentulo, Pompeio, salutem dicit. In variis M. Tull. Orationibus, ad C. Caesarem, pro Dejotaro, Marcello, Ligario, in Senatu, in Foro, unquamne dixit, Nobilissime Caesar. Si dixisset, cujusmodi cachinnis ipsum Eloquentiae Romanae Parentem iri putas exceptum? Quae cum ita sint, Portenti instans nonnullis videtur, omnis te Divini humani juris perinde peritum, ignorare posse, utroque perinde sanctum; mortalium quisquam communia ne solus occupet, possideatve: neque

proprie

proprio cuiusquam Bono, adeoq; & laude, ali-
 quisquam fruatur. Quare tuam vicem in-
 tem, dolere se prae se ferunt, sane & mirari,
 mentisne errore, an fatali memoriae lapsu, an
 deniq; ingenii (alioqui mirifice feracis) ste-
 rilitate, tibi ceciderit, ne *unum* Epitheton,
 nostro Heroi *proprium*, ut excogitare atq; ac-
 commodare, vel in *Inscriptione*, posses: maxi-
 me vero, cum suppetat, amplissima, (non
 aulim dicere *tam ingens*) propriaque laudum
 Materia. Ego contra, tua viceungebar;
 eosq; dixi mire falsos: quod & firmissimo hoc
 argumento demonstravi. Quicquid vitii hic
 sit admissum, soli, id aio, festinationi vitio
 vertendum. Nempe, illos neutiquam animad-
 vertere, in Aureo Emendationum opere con-
 sciendo, *singula, primo impetu & madida fere* Praef. pag. 3.
charta, (quod nemini tuorum non compertissimum)
ad Typographum te detulisse. Desinant ergo mi-
 rari, properantem ad exitum, interdum al-
 lucinari: maxime vero, ingenti absoluto ope-
 re, non multo ferius quam pariunt Elephan-
 ti: coepto etiam, *uno atq; altero biennio, aesti-* Ibid.
vis mensibus, (brumam namq; non ferret, nec
 sane proximo vere Favonius aspiravit,) in-
 termisso. Conticuere cuncti. Victor abivi, tri-
 umphavi.

* Verba. M.
T. ad C. Cae-
sar. pro Li-
gar. extrema
oratione.

† Ονομα-
εσις.

* Ded. p. 8.

umphavi. Jam equidem * *spero, etiam te, quod*
oblivisci nihil soles nisi injurias, quoniam hoc est
animi, quoniam etiam ingenii tui; amici, tu
feliciter adeo vice functi, fore te haudqua-
quam immemorem. De Epithetis tantum
Supereſt in Inſcriptione nomen *Theſaurarius*.
Quam illud eruiſti ſolenter, ex Sarcinatis poe-
tae ſupelleſtili! ubi totidem ſecula latitarat
quot aſſibus, egregia tua munificentia ſtatu-
erat tuum *mihi venire* Flaccum. Nec alibi
in ingenti, non Latini ſermonis, ſed omni
Literaturae Gyro vocem hanc reperio. Grae-
cum †, nullo uno, ni fallor, niſi quo tu uſus
verbo, Latine verti poteſt. Unum autem
doctiſſimos quosdam homines, mecum mi-
rari video; nunquam tibi in mentem veniſſe
Quaeſtoris, neq; *nomen*, neq; *munus*: quod ta-
men inſtitutum, trecentos circiter annos, an-
te ſcriptum, laudatum modo Plauti locum,
ex Halicarnaffenſi conſtat, & Livio. Doctiſ-
ſimi vero Sebaſtiani Corradi librum, qui in-
ſcribitur *Quaeſtura*, eruditorum omnium ore
celebratum, manibus tritum, tibi non obver-
ſari, qui non merito miretur? *Neq; vereor ne*
haec noſtra tibi iſto nomine viliora ſint, quod à
noſtri Ordinis homine proficiſcantur. Ita nunc
quidem

quidem quorundam importunitas totum Gregem
apud plerosq; in invidiam adduxit : Num po-
 tremis hisce verbis, Satyram scripturo mate-
 riam praebeas, viderint alii ; mihi, Latinita-
 tem leviter attingere liceat. Per *nostrum or-*
dinem, sacrum universe intelligas oportet ;
 cum neminem excipias, ne Antistitum qui-
 dem. Ad hunc ordinem, *totum Gregem* refe-
 ras, etiam necesse : ad quem enim alium, re-
 ferre possis ? *Gregem, totum Gregem* videmus :
 Pastorem non item. Ille, ubi gentium lati-
 tat ? Ecquando gregem revisurus ? An ali-
 um nactus, molliorem ferentem lanam, hunc
 dereliquit ? Sed, quid ego nequicquam me
 torqueo ? Sacerdotum est hic Grex ! Quod
ex verbo veteri, aurea scilicet, (num Pythago-
 rae ? an Sibyllae, quum vetus sit, certe non
 aurei seculi,) quae mox sequitur, sententia,
 paret. *Qui bona fide Deum colit, amat & Sacer-* ibid.
dotes. Hem ! Qualis Grex ? cujus nulla non
Ovis Pastor, & reciproce, (ut proprium quar-
 to modo, ne Hbdii. obliviscar,) omnis Pastor
 Ovis. Nae tu gregis, egregius, & Pastor & O-
 vis, & Theologus, & Criticus, & nobilis Pictor.
 Sed alio me trahit Magister, contorquet Dis-
 cipulus. Ille adjectivum plurale neutrum,
 cum

cum genitivo substantivi singularis, duorum substantivorum more, construit : An cunctis Epicis Latinis saepius, dicere non ausim. A quo modo Discipulus, in simili materia ? dicit aliquis fortasse de Critica Tribu : Ego secus sentio, censeoq; . Nec Venusinum magis scripturum — * *Subita & acuta casuum*, — quam diceret, subita & acuta Soloecismorum. Nec — † *ad subcesiva temporum*, quam subcesiva horarum. De locutione — || *ultimis gladiorum*, habes supra : Item, * *in ultimis laudum*. Etiam, — † *in subita Obsidionis*] Quam autem, *Poetae Graeci*, (ut de iis testatur, secundus saecundusq; Orator Antonius,) aliter || *quasi lingua locuti sint* ; Latinos sua lingua in versa oratione, pari, quid vetat uti licentia ? Prorsus vero, vel horum, in simili Materia, quisquam fuerit tuo more locutus. * *Jam autem quam tu tuo mirificam sive Caesaris sive Patrum populivae gratiam jure olim gratulatus es, cum, ut ex periculoso morbo receperat convaluerat, tota Carvea & Orchestra laetum Theatris ter crepuit sonum*] Sententia ; Horatius gratulatus est Maecenati gratiam Principis Patrum, populi : ut ex morbo convaluerat. Mitto voculam *sive*, cui, tuo more, locum a signa

* Bent. Ded.
pag. 6.

† Pag. 7.

|| Pag. 8.

* Pag. 9.

† Pag. 11.

|| Cic. de
Orat. lib. 2.
cap. 13.

* Bent. Ded.
p. 3. & 4.

gnas, vel &, vel cum, tum——. Dic fodes,
 quid velis per gratiam. *Mirificam tuam grati-*
ter & iterum mirabundus intruor; sed
frustra. Favorem, Benevolentiam Principis,
patrum, populi, intelligis? Quorsum? cum
perdiu frueretur Maecenas; Principis
videm certe. An gratiarum actionem? (ter-
tium, ne hariolari queo,) Hui! Cujus, oro te,
beneficii, in illos, a Maecenate collati, memo-
res, ei gratiam referre, habereve tenerentur?
utari ego, si locum heic haberet gratia-
rum actio, deberi id Antonio Musae, Augusti
Medico: uni tum Romae, ut tuo utar ver-
bo, Sospitatori. Huic, cujus opera (verba Sue-
tonii) ab ancipiti morbo convaluerat, Statuam;
Ere collato juxta Signum Aesculapii statuerunt.
Mirificam interea gratiam tibi gratulor: tu
namq; primus, id genus gratiae me docuisti.
 Habet sane* *Sallustius, perversam gratiam gra-*
tificans. Gratulari vero gratiam, tibi uni ae-
 ceptum referemus. Hoc membrum proxime
 sequitur,——*hunc suae dicam an humanae Gen-*
is Amorem, si & nostro non minorem obtigisse
laxero; vel illa dies testis erit] Quam metuo,
 ut tam † *animiq; sim & ingeni adultus, pauca*
 haec verba, ut animo complectar? Quemad-

Suet. Aug.
cap. 59.

* Ad Caes.
de republica
ordin. Orat.
priorē.

† Ded. p. 7.

modum ad superiora referri possint, inter
 cohaereant, sanamve ex iis sententiam elice
 queam, nescire me fateri cogor. *Amor* he
 sine dubio, qualis olim appellari solitus *V*
pasiani Titus. Num ad superiora *hunc* refer
Amorem? ad Principem, Patres, Populu
 Maecenatem? Ad horum neminem, ut op
 nor. Quî enim possis? Ad *huncne* *Amore*
 referes *non Minorem*? An ad alium quempiam
 hominem, semonem, aliudve Antecedens v
 illud referri? Posterius si dicas; efferendu
 tibi illud antecedens. Sin^o prius placet, qui
 ni placeat & haec sententia, ex tuis, qu
 verbis sequi videtur? Si dixerò *hunc suae*,
que adeo humanae Gentis Amorem, non *minore*
amorem, (hoc amore suae & humanae Gent
obtigisse & nostro; vel, & obtigisse *nostro*: i
dies—. Heic haereo prorsus: Nec progr
 di, nec regredi, nec digredi, sane nec egred
 potis sum. Qui Grammaticum hunc, Log
 cumq; nexuisti Nodum, mihi quidem inen
 dabilem, eundem, idem expedias, itaq;
 hoc carcere dicam? an labyrintho, qui sol
 potes, certè debes, me liberares, oro, quae so
 Hoc si perfeceris, *tota Cavea & Orchestra*,
 binis Principis Westmonasterii Theatris,

iterum *crepabit* sonum : concrepabit Turris
 Londinensis, (haud secus ac de Hocstatenſe,
 Rameliense, Taurinenſeq; victoria, referente
 Nuncio) tribus, & ter vicenis *Machinis* ; qua-
 es vidit nunquam, audivitve, Perfici, Grae-
 ci, Romanive, exercitus Imperator : resona-
 bit Cantabrigia, consonabit fortassis, Oxoni-
 um. Quid tandem ? Principis nempe, Pa-
 rum, populiq; gratiam, uni Richardo Bent-
 leio ; cujus nobilissima, *Criticae* omnis Speci-
 mina, vel binis Epistolis exhibita, totiesq; à
 nobis haſtenus, nec dum ſatis laudata, Cri-
 torum, ex omni temporum memoria, quo-
 is adaequavit ? poſteraq; perſonabit omnis.
 Haec omnia, qua fide, qua auctoritate, prae-
 ſtat H. Interpres. Sin autem ; quod omen
 Diva *Critica* averruneet ; utiq; cavendum, ne
 Bombalio, crepitus, clangor, ſtridor, tara-
 ra, tan-tara, tonitruq;, crepitansq; terrifi-
 cusq; ſonus omnis, teretes tuas, ter tricies
 perſonet aures, perterebretq; : hoc amplius
 praedicat, imo praedicit idem, ſua unius vir-
 tute, propediem *contemptionem* ſui peremp-
 tum iri ; *contemptoris* vero, ſeculum & ampli-
 us iri prorogatum. Haec ille ; partim intra
 ſuae penetralia, partim in Bibliotheca. Ad-

hibitus autem in consilium è proximo Priscianus, in Apollinis exercitu veteranorum primipilus, communicaturum is de lite habet cum Cicerone; ex ejus sententia facturum dixit; Actorem porro causae futurum pollicitus. Et ille; Prisciane, inquit, jam est iustum, in toto anno longissimum; causam hanc audiam proximo Sextili: abhorrebam enim Tullius ab ipso nomine Augusti, qui illum secundo Triumviratu, in Antonii, manus dicam? an gladios traditum, prodidit perdidit. Ad dictum causae dictionis diem M. Tullius pro Tribunali sedens, *Actorem* inquit, video: ubi *Reus*? Cui de Romae Fori consuetudine, *Actorem*, coram videntur simul & audiendi jus est? Respondet Priscianus, eo neutiquam usus. Ex suis istum exscriptis, sua manu exaratis, quibusque nusquam non percrepat, confestim, & victum dabo, convictum. Quod & praestitit: Oratione, cri quidem illa, & animosa; sane & bene Latina. Perorata Oratione, iudex, inquit, omnem integerrime, nec minus severe, ego per te tua, meaque; causae aequitate, postulo; Reum, crimini par poena statuatur. Iste quidem, inquit M. Tullius, te violavit & C

entem, Interpretem, sed leviter : me vero, quemq;, ut scis, praeter caeteros appellare soleo, (ubi de Latinitate oboritur Quaestio) P. Terentium, C. Caesarem caeterosq; Latinae elegantiae Principes, summa contumelia, quibus scatet Barbarismis, affecit. Quo tandem supplicio, eum affici vis? Eodem, inquit Priscianus, quo victus Rhetor olim ad Aram Lugdunensem. Aut, si paulo durius hoc videtur, in singulos Barbarismos, singula ferat verbera ; in Soloecos vero, dena : pro numero nempe vulnerym, meo, quae * capiti inflixit. Supplicii Instrumentum quadrifida sit Scutica : confecta ex tergore, paulo spissiori quam erat Septemplex Ajacis clypeus. Verbera dabit, numerabit, qui forte, sed omnino in tempore, en, adest, Orbilius. Scuticam deniq;, uumerum ultra duodecentenum ne vibret caveto. Prisciane, inquit Tullius, festina lente : Audi alteram partem ; me prius. Injuria, de qua tantopere queritur tuus Client, illata fuit, in eo colloquio, unde tua exorsa est Oratio ? scilicet. Colloquium illud, Latino sermone erat, an Britannico ? Britannico ; ut mihi retulit Client. Colloquii, subjecit Cicero, qui testes ? Prisciano, plane heic aqua

* Tritum est, apud Britanos in Barbare vitioseve, Latine loquentes, dictum : *minuisti caput Prisciani. i. e. You broke Priscian's Head.*

aqua haerebat, & tantum non obmutuit.
 Quid? pergīt Tullius, ita Prisciane, tibi notus, meus de Amicitia liber? de Officiis tres.
 Quid? de tota me Lite prius sententiam esselaturum speras, quam de parte, etsi non dignitate, natura tamen & tempore prima, certiquicquam audiverim, testesve viderim. Ampliare certum est, atq; adeo ampliata esto: idq; ex *Rei* arbitrato, vel in sextum Graecarum Calendarum, hora à prandio secunda; vel in sextum Idus Decembres, ipsum Horatii diem * natalem. Priscianus, ad haec Tullii verba, paulo commotior; || mi Clientis, inquit, bono sis animo: Nos duo, inita, amborum potentiae Societate, hujus Critici, ex suis, Scriptoris † amoeni scriptis, ejusmodi, sui animi simulacrum, vultus Effigiem & cerebri, Lynceis sibi subjiciemus oculis; cujusmodi nec pinxit unquam Apelles, nec ars Lysippi fingere valeret. Nec sane mirum: licet enim magnus ipse Macedo, utriusq; fuerit artificis ingens argumentum: quantillum tamen, si ad || tam ingens conseras, atq; hodie est magnus Bentleius? Quam praeclara parvitas illius, immo infantiae, etiam in re bellica; hujus vero magnitudinis supra commemorasti?

♦ Postrema
 Dedicationis
 verba.
 Ded. B.p. 15.
 || Pag. 8.

† Praefat. B.
 pag. 1.

|| Ded. p. 7.

* magna

magna, quid, quid *parva* Legio, si vel Graece * Pag. 3.
 exquireres Alexandrum: aliud responsurum
 putas, quam perinde se utrumq; ignorare?
 quodsi Divinum admittas, suas, quod sem-
 per victrices, diceret solas esse *magnas*; devi-
 ctarum vero gentium, ne infinitis Darii qui-
 dem exceptis, eo quod devictae, *parvas*. No-
 stro autem, omnis Legio *magna*, cui vir *mag-*
nus imperat, victrix fuerit, an victa: Tali si
 caret, *parva*; singuli licet proceritate ac mole
 seipsum; robore & fortitudine, superent Aja-
 cem. Haec verba, — *ultima gladiatorum*] Alex-
 andro quid sonent, si rogares; responderet
 forte, suorum *ultima gladiatorum*, Asia ad Gan-
 gem usq; devicta, fuisse Babylonem: Quodsi
 fata superasset, (quod perdifficile, ut noster
 magnus haecenus est expertus, & porro ex-
 perietur,) ut ad ortum Asia fuit, ad occasum
 daret Ultima Thule, Macedonis *Gladiatorum*
ultima. Quid, si eundem, sesquicriticus quis-
 piam hoc adoriretur aenigmate? Tuam Bel-
 latorum maxime, fidem! qui unius oppidi
 (Gazae) obsidione tria, uno die vulnera ex-
 cepisti, ullum ex his † *irritum* expertus? Sci- † D. B. P. 4.
 licet horreret, *majoraque monstra* putaret, si mu-
 lier vitulum, vel si bos ederet agnum? Nec dum
 enim

enim Hammonem novit, nedum agnovit patrem; nec illum, ni fallor, Hammon: hoc gregis Sacerdotum, opus dicam? an arcum. Fac se inter se novisse & agnovisse Patrem & Filium; ex Obsidionis tamen Oxydracum historia patet, ne Jovem ipsum, vel filii vulnus, unde sanguis exundat, irritum reddere posse. Multis ergo partibus magnum Alexandrum à majore, in re militari Bentleio † pervinci vides. Quod erat demonstrandum. Tu interea gratissime Clienti, Heereboordii fidissime Interpres, sempiterna, de tanto Bellatore victoria laetare, frui, sempiternus victor & Triumphator. Fac valeas *in* itaq; modo *potentiae Societatem* memori peritōre teneas. Ego, singulos hujus hypercritici Scriptorum apices, ad acerrimam *Latini loquendi Normam* exacturus, propero. Secus heus tu, nosti mortalem, quem ego saluto, ut ille me, alter ego? Num Normae Auctor habetur? vero. Novī hominem tanquam te. Quae ad M. Tullii Tribunal hodie gesta, dum ille audiret, in sinu gaudebat, nec raro ridebat. Jocus haec omnia & ludus, prae Epistola, modo scripta, statim mittenda ad M. Bentleium. Orbiline verbera, modo contu-

melior

melia abesset, hujus praeoptaret Epistolae
 verbis, quo conjecturam capias, en ejus * Co-
 vera.

* Latine Ver-
 rum Exem-
 plum.

Eidem Richardo Bentleio,

Idem Libri Auctor inscripti

Latine Loquendi Norma,

Eadem quae prius exoptat.

EQuidem mihi decretum est, neq; oculos.
 ad cujusquam Scriptum advertere,
 neq; aurem crepitui commodare, strepituiq; ho-
 minum, tuum, *Emendationum* opus undiq;
 perstringentium. Cujus operis quinos. for-
 tasse locos, haud scio an senos, de tua senten-
 tia consului: integras vero *Notas*, in primum
 untaxat carmen, legisse me asseveranter as-
 firmo. Nec ultra erat opus: etenim, in ar-
 to trium paginarum gyro, totum, quantus-
 quantus est, hypercriticum nostrum perspi-
 cere me, mihi videor. Nec certo scio, num
 in Juvenale, † *Cretici* judicis tam pellucebat
 utis, quam hic loci pellucet nostri *Critici*
 mens, animus, ingenium, judicium, eruditio.

Sallust. ad
 C. Caesarem
 de Repub.
 Ordinanda
 Orat. postera
 clausula 6.

† Juv. Sat. 2]

H

Flos

Flosculos undecunq; lectos, hic videre est
Graecos, Latinos, *amoenissime*, ut solet, con-
textos. Haec singula singillatim demonstra-
paratus sum ; modo tibi gratum intelligam

* Not. p. 2. *mirificamq; gratulari gratiam mihi polliceri* *
sis. En interim elegantiae tuae specimen : ha-

† Ibid.

carminis mens est †.] Quid *mens*? Gramma-

cus diceret *sensus*, vel *sententia*. Atq; haec
ipsa *Mens*, *mala*, puto ; *bona* nequaquam esse
posset, nisi, vel Graeco prognata procreator
vel saltem de poeta Graeco *adumbrata* ; cy-

|| Ibid.

neo nempe || *Pindaro*. Tuæ igitur sive bonæ
disquirendum, sive *malae menti* relinquo, haec

carminis mens est] qui, sive *amens*, sive *deme-*

praeter te dixerit. Fors laeti ominis fuerit
carminis mentem muginanti tibi, in *Mente*

venèrit *Stephani Doleti Mens* ; quae semper

absuit, dum *carmen* is moliretur ; unde Di-

chion : *Carmina quod sensu careant mirare Do-*

ti? quando qui scripsit carmina, mente car-

Mente non caruisse, dum soluta oratio

scriberet, satis superq; declarant singula e-

scripta. Ecce & arrogantiae nobile exemplum

qui superiori saeculo, *principes* inter Criticos

locum tenebant, Janus Rutgerius, Thoma-

Gatakerus, ad nostrum, per nostrum com-

nati, in *procerum* ordine, (& id sane hone-
 rum,) consistere coacti sunt. Nec semel no-
 minasse satis; iterum, nec fine contemptio-
 nis nota, hisce verbis nominati: Ut inquit, * *pro-* Ibid.
inde nullo modo audiendi sint, Rutgersius, reli-
quiq;.] Parum abest, quin heic usurpem M.
 Tullii de Platone sententiam: malle me cum
 nominato pari heroum errare, quam cum
 R. Benteleio vera sentire. Simili *arrogantia*,
 sibi ingenium ostentans, non † *rura*, sed *tuta* † Not. p. 3.
 vult ab Horatio fuisse scriptum; *Acidalii*, in-
 quit, *conjecturam*, sibi tacite adoptavit acutissi-
 mus Gronovius pater. Recte tu quidem, me
 iudice, *acutissimus*. Ego vix dubitem illius viri
 Spicilegia, tuae anteponere Messi: atq; Gro-
 novium citius audire, de *umbra asini* disse-
 rentem, quam R. Benteleium de duodenis
Herculis laboribus. Cujusmodi Inanitatis? cer-
 te, sine pari, quod sciam, exemplum; supra
vicenos, mirum non supra *centenos*, nam fa-
 cile posset, Poetarum locos, || coacervavit. || Not. p. 2, 3.
 Quorsum? Nempe, *duo* ut egregia facinora
 perficiat. *Unum*; quoties *mobile nomen* regit
 verbum infiniti modi, constructionem esse
 Graecam, demonstraret. e. g. * *hunc pugnus*, * Ibid.
illum equis superare, nobilem. Alterum vere

Nobile; ut suam, *amoenam*, *amabilem*, *ferentiam* corroboraret, imo confirmaret. *H* ratius minime dixerit, *palmaq; nobilis evehere*. *H* quid ergo? *palma nobilis evehere*! *H*aec, *i* est sententia, in quam, quid vis spondere, *P* liceri, * ausit. *H*aec, *c*ujus gratia, *Rutgersi* caeteriq; *nullo modo sint audiendi*. Ab hujus aurei *Inventi* sive gloria, sive possessione, *Attalici* quidem conditionibus *R.* † amove Bentleium. *H*^{bdi}. tamen Interpretis discipulus, vel decennis puer, non omnis quidem quidam tamen, tam tenet Graecam hanc constructionem, quam noster, *quam in numero rato habet* ||, *totius Graeciae & Latii notitiam*. *H*ec loci, meas, in tuas clausi, super Horatii primo carmine *Notas*: idq; conscripta superiore epistola, missaq; ad Typographum, * *nulli meorum non compertissimum est*. † *At fati agimur; cedito fatis. Quicquid agimus mortali genus, quicquid patimur, venit ex alto*. Nam merito, mirificoq; casu, an tibi inauspicato tandem aliquando, fortasse mox intelliges in tuas, pag. 320. *Notas* cum inciderem; ubi dicam, non dico, legendum jubes; quanta istic *opes*, quam multifarias, eo congestas, mirabundus video! Quae quidem *opes*, semper

• Not. p. 2.

† Ded. B. p.
II.

|| Pr. p. I.

• P. B. p. 3.

† Senec. Oed.

promptu, (credo, in Promptuario) * tibi P. B. P. B.
 tant; sed partim taedio ut fieri solet furtim ob-
 pente, partim consulto viribus parcens, haecenus
 dissimulasti. Jam vero, duabus de causis,
 opera, brevior es † contractiorq; una; ut † ibid.
 ubiq; judiciis hominum diffidere videreris:
 altera; ut stolidi, & ad depugnandum parati se
 laqueos inopinantes inducerent, risum jocumq;
 consutioribus daturi. Quatenam hae opes? Su-
 perbia, animi elatio, inflatio; jactantia, vanitas,
 vanitas: contemptio virorum, omni mentis &
 animi virtute, longo te intervallo anteunti-
 um. Sic enim rides, sic jocularis: *Ipsi*, inquis, Not. p. 320
 deridendos se praebent, qui nihil ridiculi his ver-
 bis inesse volunt. Qui deridendi? Continuo se-
 quitur; Tamen in his magna nomina habes, Tur-
 bos, Torrentios, Marcilias, aliosq;. Quare de-
 ridendi? Paulo inferius, atq; o boni, inquit,
 —Facetum est autem, & Schema, ut Gramma-
 tici vocant, (quid Critici?) *ἡ δὲ τὸ ἐγὼ δὲ λέγω*
 (Graece scilicet, ne mente careret locutio)
καὶ τὸ ἐπεὶ Latine; vis nempe,
 Graecarum vocum omnis, & elegantia peri-
 set, nisi, Latine verteret, nequaquam Gram-
 maticus, (cave putes) sed nobilis Criticus. Er-
 go sequitur, tanto apparatu eos nihil dicere. Si;
 inquit,

* Ibid.

inquit, * *ex illorum sententia verba enarrantur nihil frigidius, aut proposito minus conducens et cogitari potest.* Rem, ac ne supra tetigit H. Interpres? Ubi nostro supercritico, nil dū in mortali genere, aut simile aut secundum natum dixit, datumve. Nae tibi, perinde ipsi Terentiano Thraconi, irridentis verum Gnathonis, fane & concinne quadrant: L

† Eunuch.
A&C. 3. sc. 1.
v. 9, 10, 11.

bore † *alieno magno partem gloriam verbis sua in se transmovet, qui habet saltem, qui in te e*

Iterum haereo. Quo me vertam? Convictum hunc *Criticum*, non uno, nec uniusmodi *mine*, supra vidimus: damnatum porro cuncta, in *supero* hoc nostro orbe litera

|| Latine lo-
quor. V.
Norm. de
voce *praeju-*
dicium.
R. Benth. bar-
bare, Pr. p. 3.

tribu: idq; || *praejudicium*, suo, ratum fa-
ente *judicio*, Cicerone & caeteris aequalibus.
Quo provocabis? Hoc supremum tribunum
postremum *judicium*. Ad *animorum*, credo
Concilium, in *via lactea*: aut *Umnarum* in E-
sii Tempe. Daturne tertium? Ad illud si p

* Noc. p. 320.

voces, temet * *deridendum praebebis*. Qua
inquires? Primo, quod mera *somnia*, imo uni-
modo *somnium* est, quod de eo *Concilio* com-
memoratur: idq; adeo longum, ut fas fuerit
vel longum obrepere *somnum*. Tum, via
ardua, aspera: pugnace tauro, feroce leone

dracon

racone, suum virus, quam tu L: Latinae
 articulas, differente latius, obsessa. Deinde,
 emini datur eo accessus, nisi heroi, qui tu
 ondu es, tametsi sis, (ut saepius dictum)
 quod praeterea nemo. Deniq;, quod sexcen-
 rum * *rationum vim* habet, locum in isto * Pr. p. 3.
 onfessu, nequaquam infimum tenet, M.
 Tullius. Accedentem ille R. Bentleium si vi-
 eret, haud scio, an ad *Vulcani* exemplum, è
 ummo coelo projiceret. Quodnam, terrae
 marisve extremitate punctum, tuo, ille casu
 obilitaret, ego juxta tecum intelligo. Om-
 ino *Lemnos*, fato, te *Vulcani* haud dissimili
 eciperet, optarem : ut, qui nobis *joci ludiq;*
 materiam superiore Epistola claudicando, sae-
 pe praeuisti ; perpetuam, perpetua claudi-
 catione, Criticorum tribui praeberes. Hoc
 mallet, quam ut *tuum*, in mundi *Caput* de-
 ciceret : *Suo*, ut alio *Ore* nullo, unquam *nobi-*
litatum ; capite vero, ubi melle, vel Attico
 dulciori soleret, sanguine madente, ita *defae-*
datum, ut alias nunquam : si temporis pun-
 ctum excipias, quo, Simonis Magi evolantis,
 coelo non *dejecti*, sed *detracti*, *Stratum*, cruore
 consperfit, Simonis Petri mirificissima virtus.
 Verum haec, non vides ? *Somnio* proxima.
 In

In *Umbrarum* forsan, id enim superest, *Ely-*
^{Pr. B. p. 1.} *campis** amoenissimum Concilium, amoen-
 tu conjicis oculos. Recte; & ex mea *ment-*
animiq; sententia. Istao ibam; teq;, si roga-
 usq; ad ingressum Averni deducam. Faci-
 inde, ut infinitis Myriadibus *compertissima-*
 est, descensus ad *Styga*. Quem, in supero o-
 be, tu blandiri, (quodq; in te rarum) aman-
 pugnare, nobilis, Horatium, repugnare nobili-
rem, flectiq; nescium, mille blanditiis, vult-
^{D. B. p. 2.} que etiam † *optata pollicente*, adeo non expu-
 nare quivisti, ut ne renidere, nedum arrid-
 re, tibi quidem, dignaretur: ad *Stygis* ripas
 non tam sibi *Didona*, mihi crede, eblandi-
 entem comperit *Aeneas*, quam tuum, tu, Ho-
 ratium experiere. Sed heus tu, est quod an-
 descensum, tua scire permagni referre po-
 tem: In dicto *Umbrarum Concilio* quaternis
 & quidem *nobilissimae*, Jani Rutgersii, mag-
 Gatakeri, acutissimi Jo. Fred. Gronovii, nu-
 liq; secundi, Hadriani Turnebi, meo, ne ne-
 cias indicio, imo rogatu, nuncioq;, tuo m-
 Genio, à Plutone, (quidni? cum sint omne
 utriusq; linguae perinde periti, atq; est ipse
 Pluto, triniq; inferorum Judices) impetra-
 runt, ut per omnes, *Stygii regis* imperii prae-
 vincia

incipias, *pronunciari* juberet, ubicunq; quan-
 docunq; *R. Bentleyi Umbra*, intra sui impe-
 nes capi possit; nequicquam indignans,
 repugnans, praeterq; suum morem*, cum omni
 quo; rationum pondere, exemplorum numero, vel
 torto collo raperetur, ad cani *Portitoris Cym-*
am: cujus † munere, (naulo nempe soluto) † Latine op-
 ed ulteriorem tramissa ripam, ibiq; salutata, ra, Praef.
 non à *Cavea*, non ab *Orchestra*, nedum à fre- cl. 1.
 quenti *Theatro*, ter || crepante sonum; sed ab || Bent, Ded.
 inferorum custode, janitoreq; horrendum, pag. 4.
 ter tricies allatrante tricipite *Cerbero*; recta,
 in ima *Tartarorum*, (o subita & * acuta ca- * Ded. Bentis
 lum!) abriperetur, praecipitareturq; Som- pag. 6.
 niorum, si sit, *Umbra*, atq; jocorum, à me
 tibi fatis, tibi gratulor, mihi gaudebo. Sin
 minus; vel ad *satiem* polliceor, roganti scili-
 cet. Jam autem, unde digressus, ad *seria*, ade-
 q; ad te redeo. Meo, abs te jure peto, *R.*
Bentleyi, quo, tu fretus? Ingenio, judicio,
 memoria, Graecae Latinaeve linguae, cujus-
 quamve literarum generis *Notitia*? vivos,
 quantum in te est, mordere, lacerare: mor-
 tuos allatrare audeas, literarum principes.
 De utraq; lingua posterius. Qui superant,
 Lege *Talionis* quin tecum agant, inprimis
 ingenio,

ingenio, eloquio praecellens, literatura omni
 excultus Andreas Dacerius heros; Belgaru
 gentis item heroes, unus & alter; sortem
 cum foenore tibi persolvant, non est ut d
 bites. Cum *mortuis* luctari cujusmodi homi
 nis proprium sit, docebit te magnus * Rot
 rodamensis. Mortuos qui allatrant simil
 esse Catellis †, qui jactum lapidem morden
 laedentem non attingunt, indidem intellige
 Quam tu hoc nomine infelix! Hadriani Tu
 nebi, & caeterorum sententia || *nihil frigida*
nihil proposito minus conducens excogitari pote
 Quare? quia dixit, forte aliud agens dix
 dico, praesentis, non *dicam*, futuri tempor
 modi indicativi! Quantus vir fuerit Hadri
 nus Turnebus jam disce. *Singulare sui seculi*
decus.—*Totius Galliae doctissimus. Saevola S*
marthanus. Unicum Galliae nostrae, atq; ad
totius Europae ornamentum. Joseph. Scaliger Co
jectan. in Varronem. Turnebus plura habet u
libro, quam Victorius libris 37. Idem. Infinita
multiplicis doctrinae copia in Turnebo fuit. I
Anton. Maret. variar. Lect. c. 19. Hadrian
Turnebus, literatissimus, & omni laude ornat
Interpres. Huet. de clar. Interpret. At hi
 ves Turnebi, Galli omnes. Vero. Sed *cu*
 era

* Adag. p.
326.

† Ibid.

|| Not. p.
326.

rat, cuius haec sunt? Sol ille Galliae Turne-
 — Turnebus, — optimus unus omnium
 sol vidit. Lipsius. Cujas? cuius & haec :
 inter Italos (Criticos) Fulvius Ursinus, inter
 Hispanos Petrus Ciacconius, inter Gallos Hadri-
 anus Turnebus, inter Germanos Justus Lipsius
 familiam ducit. Haec sunt hominis alienae lau-
 ds tam fere parci, propriae tam appetentis,
 hodie est R. Bentleius : Gasperis Sciopii.
 Consult. p. 39, 40. Hisce gemina, certe pa-
 ra, * nec pauca collegit, Thom. Pope-Blount, • Pope-
 rarissimus Eques Baronettus, Anglo-Britannus, Blount Cen-
 sura. p. 485.
 pro inscripto *Censura celebriorum Auctorum*.
 Nec dispar, quod, de Laevino Torrentio †, † Ibid. p. 576.
 cum aliis doctis viris habet idem Sciopius.
 Philologicis quid praestiterit Torrentius, me-
 mente vociferatur Suetonius, ab ipso editus, &
 commentariis illustratus. Sciop. de Arte Crit.
 15. En duo heroes, imo heroum umbrae,
 cum hisce quos habes supra, Janus Rutgersius,
 Thomas Gatakerus, J. Fred. Gronovius, alii.
 de quibus umbris triumphat, quibus porro
 insolenter insultat R. Bentleius. Quos ante
 advocavi, adeste, Critici cuncti : Quae Res, de
 umbris triumpho, umbrarum quae spolia, au-
 bus haurite, oculis videte vestris, non meis.

† Not. p. 2, 3.
 & Ps. 320.

† Fr. B. p. 2.

Quid? *Duae*, videtis? partes sunt Orationis principes quidem illae; * *Nomen & Verbum*. *Nomen* unum, *rura*: *Verba* duo: alterum simplex, *dico*; alterum compositum, *eveho*. Non *nobilis evehit* (palma nobilis) sed, *nobilis evehere*. Non *rura*, sed *tuta*. Non *dico*, sed *dicas*. *Maeste* esto magne Bentley, tua virtute eris in dies *maeste*, quoad in *pulverem* revertatur corpus, & *Umbram*: *Mens* interim sana permaneat, sed ubi? sane illud adhuc ego nescio, tu fan & tu. Sperabo tamen optima, certe quidem optabo. Hoc certo scio; jam ni fallor & tu; non in *animorum Concilio*. Jampridem id prohibuit M. Tullius. In quot tamen scutula, nondum rescivi. Quodsi *epinationi* locus, prius non fas erit quam tu *meam*, in numero *Normam* habeas, perinde ac *Judas* tradidit *arcano* quodcunque; volumine *Moses*. In vero *Tartarorum*, nisi mirum in modum animi fallit, adeo non optabis, ut, vel acutissimo acutissima *gladiorum* praecoptaveris. Qui reliqui? Plane nihil, quod ego clare percipiam, nisi, *unum*, quod & mente & animo comprobem, quin & vaticinari augeam: tibi, per requiem vitae, quod *Laurentio Vallae* contingat: *Carpis* majores, & te quoque, *Vallae*

minore

minores. *Carperis & carpis. Sic tua fata ferunt.*
 Quod si adjicias, non repugnabo: *Vivat Bent-*
leius quæso, vel Nestora totum: — & amet
unus, nec ametur ab ullo. Uxorem semper
excipio. Maximeq; si Bentleii quippiam ge-
*rat, sive in utero, sive in ulnis; modo * d--ce * Dec. p. 151*
b-ns: quanquam, ne quid dissimulem, pater,
non tam videtur dulcis, quam blandiri † no. † Not. p. 2, 3.
ilis: uno tamen, forsan & altero gradu, adu-
atore minus. Unum in eo animadvertere
mihi videor, quod satis mirari nequeo: &
verbis eum, & factis, nunquam non com-
probare Persianum illud: Nec te quæsieris ex-
tra. Quærit is quidem se, extra se: & verba
quærit, & viros summos. Verba quærit; ut
suæ subdat || in itæ potentiae societati. Id || Dec. p. 8.
quod superius satis superq; declaravit H. In-
terpres. Viros quærit; mortuos, & vivos,
omnis literaturæ principes. Mortuos; par-
tim, ut tam certus sit victoriæ, quam est,
agnaturum se nisi cum procul absente, &
nunquam repugnaturus: partim; ut opes suas
explicandi nunquam desit occasio, gloriandi-
que argumentum. Si minus in vivis, certe
in mortuis. Quod dico, num opinatio tantum,
an proxime est demonstratum? Vives ille
 cur

cur venetur, plane nescio. Num de lis triumphandi spe, quemadmodum de mortuis, v
 dimus? Mire se * *animi falsum* comperiet, m
 nempe, ut alios taceam, vivo & valente. Jam
 enim ipsi *cano*, effecturum me, *palmodiam* u
 is *canat*; aut, quod gravius, *carmine* eun
 haud dubie *canet*, aliquis H. Interpretis *dis*
cupulus, quali, in *graveolentem Maevium*, su
 cecinit † Horatius. Habes quae in *tribus* No
 tarum paginis, *trinisq; verbis*, animadversioni
 digna putarem. Ex quibus, & ex superiori
 Epistola, H. Interpretis *persona* disputatis
 constabit, Argumentum me, *Emendationum*
Praefationis, Dedicationis, ne vel leviter atti
 gisse. Arenam ergo dictus Interpretes arabat
 dum charta, Epistolam exarare se non dubi
 taret? Nequaquam. Bentleranae enim, i
 elegantiae, maxime vero * *puritatis*, ejusmodi
Thesaurum accumulavit, qualem frustra quae
 siveris, apud Nizolium, Ant. Schorum †, A
 lexandrive Scot, Scoti Apparatum, aliumve
 quenquam. Quocirca, *egregio publico compes*
cens hinc || *vel inde*, nescio quos, nisi *Thesau*
rum hunc auro contra non charum, surrep
 tuos; illum, in commune bonum, imprimis
Civitatis Britannicae, jam edo. Et vero, ta
 metfi

‡ Pr. B. p. 2.

† Epod. Ode
10.

‡ Pr. B. p. 3.

† V. Indic.
Auct. Praef.
Norm. sub
ject.

|| Ded. B. p.
7, 8.

metfi *praemium*, *opera tam nobili* dignum, a
 vitate vix est hodie sperandum; perductis
 amen ad umbilicum, *meis*, in totum opus
 um *animadversionibus*, id quod primo mihi
 tio à gravioribus curis dato, moliri certum;
 aud dubito, quin gratiam mihi & referant,
 habeant, literati quicunq;, excepto uno,
 neq; id optante, Richardo Bentleio. Cum
 multa, varia, maxima, de Harleiana Gente,
 um de *heroe*, cui tuum opus sacraſti, mirifi-
 ca, prodit tua *dedicatio*. Illud magnum; hoc
 gens argumentum. Ac tametſi quae de
 ente tradis univerſe, praeclara ſunt omnia,
 primis quae de noſtri *herois* parente, Edou-
 rdo, (quem tu barbare ſatis nomine * *Mili-*
 is de *Balneis* appellas) vere praedicas; tamen
 multa ſuperſunt, quorum nonnulla in illum
 eroa quadrare ſcio, an in alium mortalem,
 nondum mihi conſtare fateor: *Virtutum*
 quas cardinales vocant, omnium in hujus e-
 rat animo *herois* conjunctio, conſociatioq; pe-
 rennis. Fortitudine quidem, liberalitate, bel-
 lica virtute praeſtantes, quae fere natio, quod
 ſeculum tuliffe ſe non gloriatur? Temperan-
 tiae etiam, juſtitiaeq; laude, eoq; omnium
 imi bonorum celebres, bene multos pro-
 dunt

• v. poſteri-
 orem lib.
 Normae de
 voce *Miles*.

dunt Graeci, Romanique annales. Omni virtutum, & artium genere ornatum, modo civem Romanum, adhuc reperire. Hunc, tu, qui omnia, nosti? aliumve nominare potes? singulas autem virtutes, pacis artes & belli, *domicilium* invenisse quodammodo divinum, in nostri herois pectore, viderantur, *domi bellique* res gestae. In acie quidem; teste, vel infestissimo hoste: in Senatu invidiosissimo cum aemulo, tum inimico. Quod si commemoratis accedat (accedit autem) virtutum omnium *regina, germana regio*; (quae si abest, nulla existere potest vera virtus) si ab ultima, non Gentium modo, sed sacra etiam antiquitate, hominum memoriam repetas, quos Edouardo Harleio aequaveris, reperies forsitan unum & alterum; quem vero anteferas, puto, neminem. Haud enim fugit, hujus herois vitam, omnium hoc mortalium, optime literis consignare posse heroa filium: quod tamen nec fiet unquam nec, si quid iudico, fieri debet: cum fieri non queat, quin, modestiae dum caveret *filii* multa egregia, forsitan praecipua reticeret *patris*. Quod in filio quidem, virtuti tribuendum; in alio quovis, flagitium, aut

saltem, perpetuaq; infamia multandum.
 omni ergo viri memoriam, immortalitate
 signam, transmittet ad posteros nemo? Ab-
 ! Qui tandem? Qui, nisi magnus Bentleius?
 ne, & me, id, etsi minus expectat, optante:
 ed ea conditione, qua *Franciscum Philelphum*,
 candidati *Tullianae dictionis* honore, dignare-
 ur Erasmus: si tantum *omnibus* eruditis pla-
 ceret, quantum placuit *sibi*. Quod tu, mi
 Richarde, nullo tuo Marte, aut arte, conse-
 ueris, ante *diem*, proximi Februarii *tricesti-*
um: mihi crede, sum enim in omnibus
 quae ad te pertinent, mirificus *conjector*. Nec
 ne, (quod inter nos pereat) nisi manifesta
 brenefi laboranti cerebro, quod absit, hu-
 iusmodi quicquam expetere, nedum sperare
 poteris. Quid? *binos*, tu, *heroas*, continente
 ropemodum opera, (ut ego *binas* ad te epi-
 solas) tuae, si Diis placet, facundiae, ponis
 argumentum! Num tuus docuit te Flaccus,
rebus esse modum, certos deniq; fines? ut am-
 itioni nullam, avaritiae nullam ponas fi-
 nem! Arrige confestim aures; nec opinata,
 sedum optata auditurus; nisi, tam tibi *sura-*
le sint auriculae, quam es ipse, nonnun-
 quam *absurdus*. Narro tibi, simulac intellexe-

ram, Edouardi Harleii *animum*, ad *verum* *con-*
ro- *concilium* migrasse; viri, undeque
 maximi, *vitam*, *Latinis* mandare literis, qu
 quidem multo ante animo haerebat, decre
 Anni sunt viceni & amplius, cum anima
 verteram, *gentis Anglorum*, cujusq; ordinis
 conditionis hominum, *historiam*, alium a
 alium, alio atq; alio ingenio, dictione, eru
 tione, contexuisse: nonnullos & elegantes
 sed *Anglico sermone*; *Latino*, paucos admodum
 De qua re videatur supra laudatus integ
 rimi pectoris vir, nec ineruditus, Thoma
 Pope-Blunt, postrema Praefatione, suo op
 praefixa. Sane hac in re * est quod Angliae
 strae pene succenseant reliquae Gentes: quae v
 ut ita dicam, ignotae linguae submotae; erud
 vestras opes introspicere, & communibus hun
 generis bonis frui impediuntur. Nec Ang
 gens querelis transmarinorum hominum unquam
 satisfaciet, — quae sequuntur lectu sunt
 nissima. Ante oculos est liber, inscriptus
raecologia Anglica: h. e. *clarissimorum & doct-*
orum aliquot *Anglorum*, qui floruerunt ab
 Christi M. D. usq; ad annum M. DC. X
Vivae Effigies, vitae & Elogia. Auctore H
 i. e. ni fallor, Henrico Hollando. Scripto

• Verba Jo-
 annis Clerici,
 orato-literato
 orbe, suo me-
 rito celebra-
 rimi, Tomo
 Philos. ope-
 rum 2. Episc-
 copo Salis-
 burienti in-
 scripto.

anc & *scriptum* complectetur sequentis Epi-
 lae *Argumentum*. Quam optem, tam posse
 scriptoris heic opus laudari, quam *Pictoris* me-
 sur ars ! tamq; *scripti*, *Latini* vitia sermonis
 cultare me posse, quam *scriptoris* merentur
 aedicari *virtutes* ! Qualis, quamque miri-
 ca in Deum, patriam, principes, in defun-
 rum, *memoriam* heroum *pietas* ! nec, nisi
 re fallor, *humanitatem* desiderabit lector,
mitatemve in *singulos*, quorum *memoriam*
 colit. Harum si virtutum effigiem, vel fi-
 am in te R. Bentlei reperissem ; non tam
 odige, sale te acido, quo solum potui, hacte-
 conspersissem. Quodsi Attico, cujus te,
 pem magis dicam ? an superbum, copia
 it, vicissim me respergas, per mihi grata
 mutatio fuerit. Sed ad Edouardum heroa
 eo. Biennium est & amplius, cum de con-
 benda Edouardi Patris *vita*, cum Edouar-
 Filio cognomine, illustri viro, communi-
 am. Quam *Inceptionem* eo minore metu,
 dicam fidentius, aggressurum me dixi,
 eorum, qui *praeclari cujusquam viri*, in
 tris regionibus, superiori seculo *vitam*, *La-*
 conscripserant, ut caetera arriderent, di-
 tamen placuit nemo. Et ille, summa

me urbanitate & accepit, & audivit. Id quod
 Harleianae *Genti* ita *gentilitium*, ut nec in-
 noverim, aut fando audiverim, illius *nomi-*
 qui adversus quemquam secus se gesse.
 Quod secutum in isto perbrevis colloquio,
 jam nihil; ad proximas autem *ferias Pas-*
les expectabis aliquid. Interim oculos
 verte sis, ad ea, quae, de *coena tibi dabitur*
 praespondit *H. Interpres*: totum istud
 paratum suo solum munere, nullo tuo po-
 cetur: Scire volo, num fidem in ea re libe-
 verit, an adhuc in *aere* tuo sit. Si est, scilicet
 omnia illius *nomina*, tanquam mea dissolvam
 mihi certum. Nobis enim *unus*, quod sciam
 obtigit, *idem velle & nolle*, quod unum, si
 tilinae credimus, *firma est amicitia*. Jam ve-
 ad *coenam* te invitari scito, haecenus à su-
 riore diversam, ut, *tuo unius*, nullo meo mu-
 re, *totum expectes apparatus*. Totum ex
penu depromam: ex tuis unius *virtutibus* con-
 stabit totus: singula ex singulis *fercula*:
miscellas quidem tuas aspernabor. Quando
 Graecorum *dapes*, Graeco saltem appa-
 coquo, *sotae* tuo palato sapiunt, in hoc etiam
 (si modo possim) gratificabor. Tam an-
 certe, tamq., ut mihi eblandior, concin-

Bentleiani & *nominis*, & *virtutum*, *vocumq;*
Graecarum, vinculo, connexui nodum, ut ani-
 mum citius à corpore divelli posse, quam
 haec inter se credam. Sane nec Homerum,
 aut Orpheum, nedum recentiores Graeculos,
 de quibus *Graecia mendax* tam multa nugatur
 in *historia*, vel uno *coenam* ornasse *ferculo*, cre-
 diderim; qualia, meus Bentleius statim de-
 vorabit *plurima*. Dixi supra, *minutae majesta-*
tis crimen, quod ab aliis mala mente & animo,
 abs te, *figurate* tantum fuisse admissum: ple-
 raq; sane tua *errata* * *flagitiaq;*, haud scio an
 omnia, per aliquam admissa *figuram* opinor:
 aut tibi *proprium*, aut cum aliis *communem*,
Graecis praefertim. Rem igitur aggredia-
 mur; atq; ab aurea plane sententia, qua, tuae
 tu, *Dedicationis exordium* ornasti, mihi liceat
 ordiri. Q. Horatius Flaccus—*Lyricorum La-*
tinorum olim summus, hodie solus;] *Romanae*
princeps fidicen lyrae; alicubi legisse me probe
 memini: sed illud omnino poeticum: colla-
 tumq; ad *Elogium*, Venusino abs te datum,
 fere nullum. Quin sit totum mirifici tui par-
 tus ingenii, nefas dubitare duco. Eo sane
 † *majoris* pendo, quod in omnibus tuis *scrip-*
tis, quae & *plurima* sunt, &, ut scis, *plurimi*
 facio;

* *Nugae*, Cic.
 de Nat. Deor.
 lib. 1. cap. 24.

† *Latine*
pluria.

facio; huic sententiae vix *secundum*, simile vero reperisse me, memini omnino nihil Amabo te, simile quid vel ipse, monstra, vel id si non ferat tua *verecundia*, amicus aliquis sed Criticus. Mihi quidem diu multumque muginanti quemadmodum elegans adeo loquendi genus cum tuo *nomine*, & *virtute* aliqua propria tibi, *componerem*; cum Graeco etiam Latinoque sermone: *terna* tandem succurrunt haec *composita*. Primum, *Chrysostomo-Bentleio-logia*: sed, quia sententia est non *aurea* modo, sed *gemmea*; quanto gemmâ est vilius aurum, tanto concinnior visa *compositio*, *Chrysolitho-Bentleio-logia*. At vero, *res humanas*, cum infinite superent *Divinae*, prae caeteris arridet *Theophrasto-Bentleio-logia*. Siqua ex hisce tuo gustui sapiat, gaudebo; si cunctae, laetitia exultabo: sin minus, vicem tuam duntaxat dolere queam. In caeteris brevior, ero, *contractiorque*; : † ne ubique iudiciis hominum, imprimis Criticorum *diffidere viderer*. In tuarum *censu* virtutum, quae & multae sunt & multifariae, fane & multiformes; *una*, mihi semper visa supra caeteras caput efferre, *quantum lenta solent inter viburna cupressi*: nomina gaudeat * *Bentleio-beauto-agnosia*. Caeterarum parentem

† Pr. p. 3.

* Heauto-
agnosia,

parentem dici velis, an imperatricem, mea
 nihil: cum imperio esse, reliquis & *imperare*,
 mea, cum multis diutina est observatio.
 Quam faetifera malorum omne genus, & fuit,
 est, & nisi statim occurratur, porro erit,
 tibi haec *pestis*! etsi, in *privantium* genere,
 naturam collocasse eam H. Interpres te do-
 ceret. Unde, nisi ex venenato hoc *fonte*, ema-
 navit tanta, tot, tantorumq;, quos supra me-
 moravi, virorum, in omni literarum genere
 principum, contemptio? Horum si *vires*, tu-
 mve tu *imbecillitatem*, vel per Transennam
 didisses, fieri potest, ut tam inhumane *mor-*
uorum memoriam recoleres, tamve audacter
 (ne quid gravius dicam) adorireris *vivos*?
 Unde tibi tot plagae, supra ab uno inflictæ
 H. Interprete? Leves forsan illae; sed qui-
 bus te medendis tum parem esse credam,
 tibi parem te criticum J. Frid^o Gronovio
 habuero compertum. Quod ante duodenum
 iduum Januarii, nisi omnia me fallunt *prog-*
nostica, minime continget. Periclitare sis,
 quam potes ocysime. Unde tibi, nisi ex ea-
 dem, quam tu tam tenero in sinu amore fo-
 ves, tot fere *adversarii*, quot homines sunt
 hodie literati, quorumq;, me vate, nisi me
 audias,

audias, numerus tibi crescet in horas? Quia bellum tibi à multis indictum iri, & omnium primo, ab Normae auctore, nunc tibi d nuncio. Unde, inquam, tanta tibi infelicitate nisi ex *ignoratione sui*? quodq; tu ne somnasse quidem unquam videris, *Graeci sapienter dictam, Nosce teipsum*: quod tamen, vel eo nomine, in te minime ferendum. Illud autem *Senecae*, si sapias, & mente tenebis & animo (serio hoc, & tibi, & ipsi mihi, dictum put

Thyestes.

* *Ille mors gravis incubat, Qui notus nimis omnibus, Ignotus moritur sibi.* Teterimum autem hunc hostem, vel gratis, modo tibi gratum, mox etiam profligabo. E numerosa hujus viperæ prole, pluribusq; in ea *Natania Primigenia* mihi quidem nota, (si qua te potius ore beavit, siue natura, siue fortuna, non efferre licet) est † *Saffeno-Bentleio-aithadeia*. Hujus imperii fines, imo tyrannidis modum quis assignabit? Quanta hujus potentiae quantae copiae? cui tota cognatio, imo prerens uterq; dicto sit audiens oportet! Quam fortunata foret tui *Thori M. Bentlei* consortio si tam tua consortione frueretur, quam tu abutitur *venefica* haec indulgentia! Sane, non *Junoni*, quantum rescire potui, nec *Veneri*

† Saffeno-aithadeia.

nedu

medum *Alcmenae, Europae, Inachidae* filiae, ho-
 rariaeve amicae cuiquam, ita *Jupiter* indul-
 sit, ut insidiosae, noster Richardus huic, *Suf-
 feno—authadeia*. Nec est, ut quis miretur
 arctam adeo nostri Critici, & hujus faeminae
 amicitiam. Diuturnam fuisse atq; a pueritia,
 non est ut dubitemus: an cum noster d-
 b-t, vix ausim asseverare. Et quis adeo
 hospes in consuetudine humana, inprimis in
 conjugatione maris & faeminae, qualis, cu-
 jave-cunq; sit; quin sciat, raro, nisi cum vita
 faemineum poni imperium? Exempli passim
 occurrunt; mihi festinanti Olympiadis suffi-
 cit, & Semiramidis. Non haec *nostro*, à secre-
 tis *Collegii* consiliis, à commentationibus; sed
 huic ille, cum *dicto*, tum *edito* cuicunq; audi-
 ens: haec *illi* una *dux*, una domina, una di-
 ctatrix. Illius quicquid est, cogitatio, com-
 mentatio, silentium, sermo, colloquium, con-
 gressus deniq;, (qui quidem *multiformis* est;
 ut saepe notavi, an, ut aliqui, sed malevoli
 aiunt, aliquando deformis, dicant ipsi,) omnia
 inquam fiunt, hac vel *imperante*, vel etiam
dictante: hac *muginante*, nihil. Quam belle,
 ingentis Elizabethae verba, extemporale di-
 ctione, ad Dominicum Baudium, *Belgam*, poe-

tam perinde ac oratorem, ingenio eloquio clarum, Patri haec filiaeque accommodari possunt—*amor*, inquit Regina, *tibi dictavi tam bona verba*. Patri *sibi-blandienti*, blaesa, sic blanditur nata blandior: Quam bona, mi pater bellaque verba, non tui tu, sed ego, tuus amor tibi dictavi, in tuo tuique Flacci colloquio ! tametsi, solstitio haud parum aestivo longior. Et vero, quanquam toto is, illo tempore, Furfurior ; simulatque, tamen suis auribus tua, dicam ? an mea verba audivit, oculisque suis verum vidit tuum, optata * pollicentem : juvene

• D. B. p. 2.

† Ibid. p. 8.

co referens : † *vix dici potest quam* tuis vocibus accensus, gaudioque delibutus Horatius, non gradu, sed cursu ad—recta contenderit ; adeo commendatitias tuas seu festinatione & studio siue sui fiducia neglexerit accipere.—|| Ipsi

|| Ibid.

quidem praecipue gratia, sat scio, (& quis nescit nisi cui laeva ex parte mamillae nil salit ?) se & tua nonnihil, mi pater, cujus Notas Emendationesque secum circumfert, in—numero, Contentum puto, & librorum habebitur. Quae bella quae de tuo * ordine, Sacerdote, & vetero verbo, ego, (quis enim alius potuisset) remittis arbitris tibi dictavi ! sed omnium longebellissima nisi bellica dici malis, robusta, i

• Ibid.

loq; haud indigna Hercule, habes Pr. p. 3.
 quaeq; ego sola aspiravi dicam? an inspiravi!
 quibus non tyrones, sciolos, & nescio quos
 Grammaticastros, sed qui fere soli ab Augusti
 vo, *in arte critica* regnabant; *cum rationum*
condere, tum exemplorum numero tu obraisti,
que tuam tandem sententiam vel obtorto
llo traxisti. Et quanquam haec omnia *oſo-*
ſicos (non enim integros, si recte calculum
 ſui, duodenos annos in uno perpoliando
 lacco, operam impendisti) tu perfecisti;
 recte tamen, tuo, & jure, & more, *nec ser-*
onis puritatem, nec ordinis lumen, neq; ratio-
um vim, & perspicuitatem à lectore desiderari
eras. Recte, tu quidem M. Bentley, inquit
ormae Auctor: qui enim te novit, & quid sit
 ordinis lumen, rationum vis, pure, & perspi-
 ue loqui; horum *ea re* in te, à te, nihil defi-
 erabit quia, hujusmodi *bonorum*, aut nihil,
 omnino parum, adhuc conspicitur, in tuo,
ve penu, sive thesauris, seu deniq; supellectili.
 ergit filia, quam tu callide mi pater, *ultro*
 ſtori imputas, quod tua *vineta caecidisti?* nec
 men id mirabitur is, qui novit nihil te na-
 tius; & Westmonasterii, ut olim Romae,
imocerotis nasum habere pueros. Tu scilicet,

multo ante, mente praeceperas, (quod Tullius
 iudice, magni ingenii est) nulla esse lege cau-
 tum, ne *propria* quis vineta caedat: ne ali-
 na, multis. Ad haec, tuo sine dubio obve-
 sabatur animo summum caedentis discrimen
 & anceps exitus; cum ejusdem caedes ef-
 posset. * *Propria* autem te caedere vineta, quae
 admodum ultra *lector* † *imputaveris*, nondum
 perspicio: sed hoc me alias docebis. Unum
 autem est, cujus nunquam obliviscor; in me
 enim haeret medullis: quo plus nos inter nos
 amamus, amplexamur, placemus; eo minus
 ab aliis, extra familiam omnibus, amamus
 placemus autem nemini. Verum & huic me-
 lo, etsi magno, non tamen maximo, quin
 medium afferamus, mihi dubium non est.
 Quum enim cunctos hostes, tuo, tu Mar-
 tam mortuos, quod magis, quam vivos, quae
 minus, qui nempe tecum congredi sunt aut
 in fugam verteris; quid est, cur vereamur
 conjunctis copiis, ne hominum, cujusmodi
 cunq; sint, superemus invidiam, & obtrec-
 tionem? Quousq; tandem, suis te veneficiis
 incantatum detinebit ista *Circe*? Ecce pro-
 mum ferculum, nomine *Bentleio-alazonia*.
 initio Praefationis, ad imam usq; terriam

* Pr. p. 6.

† De locutio-
 ne, *imputare*
alicui, v.
 Norm. l. post.

ginam, (ubi haec habes verba; Porro autem,
 ut scias quibus opibus instructus periculosae huic
 operae accinxerim——] qui mihi monstra-
 verit vel unam clausulam, quae expressam ala-
 zonias non referat imaginem; praestabit is,
 quod à mortaliū nemine expectarem. Sin-
 gulas, vis repetam? ignoscas mihi rogo;
 quae sequuntur tuae virtutes partim faciunt,
 ut describendi labore supersedeam: partim,
 ne taedium ut fieri solet, furtim obrepat. Proxi-
 mum esto *Bentleio hyperephania*. Prima & se-
 cunda *pestis*, *Heautou-agnois*, & *Anthadeia*,
malum tantummodo *corvi*, *malum* exhibent o-
rum: proprium utraq; domicilium proprio
 corrumpit veneno: prima, cerebrum; secun-
 da, pectus. Hominem te caeteroquin acutum
 nihil dum hujus sensisse, miror. *Alazonias*
 autem imperium tam longe lateq; patet, at-
 que Critici nostri cum verba, tum scripta
 quaecunq;. *Campania* olim in Italia, inpri-
 mis *Capua*, Regionis caput, ita erat arrogan-
 tia nobilis, ut cum ipsa Roma de principatu
 certare auderet, atq; in diverbium abiret
Campana arrogantia; ejusq; domicilium habe-
 retur. Fallor? an arrogantiae sedem propi-
 us, alicubi invenire possum; tu, certo scio,
 poteris,

poteris, si sedulo disquiras in hospitii tui v
 cinia. Id magis vereor ; hac virtute ut super
 remus Italos, à Graecis ne superemur. Un
Therapontigonoplatagidoro, in hoc quidem cer
 tamine, parem ego novi neminem. Si tu
 nomen edas oro : *dici non potest*, quot sis habi
 turus devinctos tibi Criticos. Ferculum in
 terim accipe, modo nominatum *Bentleio-hy*
perephanian. At idem arrogantia, quod super
 bia : non esse, ex proxime dictis intelliges
 Illa, vides, in verbis consistit & scriptis : haec
 cuncta repagula perrumpit ; nec modum no
 vit aut mensuram. Non eadem facies est huic
 superiori, & sequentibus ; sed, *qualem decet esse*
sororum. Caeterum, ex animo optarem, ut
 neq; ego nec alius quisquam, in virtutum cen
su tuarum hanc connumerare possit : sed tuus
 tuaeq; malus, male natae Genius perficit, ut
 nusquam, nunquam, non pateat tua servitus,
 & filiae Tyrannis. Quae mea verba, quo tu
 animo accipias, ne ciccum interduim. Haec
una, tuae & menti & animo, & corpori, do
 minatur : haec *una*, cogitationes, affectiones
 omnes, amorem, odium, appetitionem, aver
 sationem, voluptatem, uno verbo, te totum
 informat, effingit atq; refingit. Haec *una*, in-
 tus,

is, foris, domi, belli, suo tibi *nutu* imperat,
 arbitrato : haec *una*, copias in aciem ducit,
cujus imperio pugnatur, repugnatur, læcessi-
 tur, hostis fugatur, & funditur : unde victo-
 ria, spolia hostium, triumphus deniq;, ut su-
 pra non semel demonstavi. An unquam haec
 ergiversata sit, non memini ; sed tamen ca-
 vendum puto : nam, ut me docuit Heereboor-
 us, ita & te, ego : *de futuris contingentibus* .
non datur determinata veritas. Haec in omni
 hominum conventu, colloquutione, imprimis
 auditorum, & mentis sensa, haud scio, an-
 tiam ipsa pectoris arcana prodit ; vultum,
 oculos, verba, (ut supra notavi) gestum, mo-
 tum, actionem omnem, ita format, fingit, ac si
 unum id vereretur, unum caveret ; mortales,
 quae sit, & *cujus*, ne ignorarent. Sciscitari fas,
 tuam, tuae tu diuturnae servitutis fructum
 stuleris ? quam, tua tibi domina mercedem
 pendere ? Unum ego novi *fructum*, jam, ni-
 lillor, & tu : totum, quaecunq; est hoc *scrip-*
tum, uni superbiae acceptum referes. *Heau-*
thadeian tua, quid mea ? *Authadeian* ridere
 possum ; ferre *alazonian* ; *Hyperephanian* vero,
 quid, nisi pecus ad clitellam portandam na-
 tum, ferre posset ? *Haec* te jamdudum in no-
 bilium

bilium albo collocavit: & ita quidem, ut ance
 sit iudicium, omnia ne tua scripta, an ha
una magis te nobilitarit. Alios, hanc ita t
 rere, alios, sane nec indoctos, animi suspen
 tenere novi, ut *Regiae bibliothecae invisenda*
copiam, custodem rogare, in hodiernum die
 non audeant. Multa prudens, lubensq; pra
 tereo: unum modo ponere libet: hujus d
 minationem prorogari malis, an ab ea lib
 rari? Si prius; tibi praedico, non certius p
 rire suo. *Foricem*, indicio, quam hujus, tu p
 ribis. Si posterius; en, qui te manumittet, t
 te juris faciet, nulla, nedum terna vertigin
 hoc amplius, totum te tibi reddet, vero po
 liminii jure. Quin, tui porro arbitrii erit, p
 rimine hanc velis, an servari incolumem: i
 tamen, ut rerum vices experiatur; seq; du
 spirat, nisi tui, (quod prohibeat bona fortun
 superstes sit, perferant, dominae nequ
 quam, servae, servilia quaeq; obituram m
 nia. Atq; haec omnia tibi praestabit, hac u
mercede, una lege, ut aurem accommodes,
 nissimum ferenti consilium, tibiq; comm
 distimum. Quae sane conditio, tacita lic
 intelligenda tamen, in singulis meis, sup
 memoratis pro te vetis, de te vaticiniis. Se
 nondum

nondum exhaustum, neq; hac coena, uti spe-
 ro, exhaurietur tuum locuplete penus. Aliud
 igitur accipe fereulum, nec simplex illud, ut
 superiora; sed exquisita arte commixtum, ex
 duobus tuae naturae bonis; *Bentleio-anchinota**, * B. Pr. p. 2.
 & *Bentleio-mantica*. Dicerem *mantica*, nisi ve-
 rerer, ne L. Graecae rudis intelligeret de mar-
 sapio, reditum, ex tuo Heratio, qui (si vera
 audio) ingens est, continenti. Posterius levi-
 ter attigi supra†; ubi duplicem, me vides † P. 31, 32
 quam mirari *potentiam*. Quippiamne solidi,
 veri, iudicii, eruditionis, habeat, quod tu, de
 utroq; hocce tuo naturae bono praedicare non
 dubitas, jam videamus. Unam aio *solertiam*
 postulare, per se, in se complecti, tuum illud
 iudicium, (mallem ego ingenium) saga-
 citatem; *anchinotan*. Namq; ex tribus haec
 apta est; ingenio, arte, industria. Sine inge-
 nio, bono naturae, nihil efficit ars: nec inge-
 nium, artis expers, nisi mire fallor, pariet
 Criticum, saltem magnum: namq; *Critica est*
 ars. Quodsi huius artis *candidatus stertat*,
 quanta dum linea tangitur umbra, aut sero ni-
 mis, aut nunquam, evadet huius artis magi-
 ster. Sed tu contra, *nimis cito*, dum pronun-
 tias, de altero bono, quod nascendi felicitate

M

tibi

tibi contigit, citum, ne dicam caecum erro-
rem peperisti. Non enim, ut poetae, Critici
nascuntur. Et tu ipse, quanquam *acri iudicio*
quis negat? in lucem editus; haud tamen
scio num ante tricesimum aetatis annum
artis Criticae fueris magister. Etenim qui ca-
pit *optatam Criticae contingere metam, mul-
tulit, fecitq; puer*. Dolendum fateor, tuum
hoc *naturae bonum, & nascendi felicitatem*, adeo
infelicem exitum habere. Verum & hic
non modo solabor, sed etiam, cum gratu-
fore te non dubitem, hunc tibi dolorem as-
stergam: idq; mirificissimae virtutis aqua,
ipsis hausta Philosophiae penetralibus;
H^{bdii} decet interpretem. Primum, quod si-
lertiae natus sis, & industriae vacuus, hoc ti-
cum gente humana commune. Et teste Seneca
* *ferre quam sortem patiuntur omnes, ne-
recusat*. Qui vero te procreavit, etiam quod
peperit, quin uterq; & solertia, & industria
quondam excelluerit, nemo, qui propius si-
vultum sive proceros artus tuos intuetur, du-
bitare poterit. Tum, quod *acri iudicio* natu-
cum paucis admodum id tibi commune
quorum scilicet *ex meliore luto finxit praecora
Titan*. Deniq; id modo proprium tibi vid-

* Senec.
Troad.

tur, quod tuo, five fato, five infano Graecae
 linguae amore, five fortunae, certe non na-
 turae vitio, errorem hunc peperisti. *Eundem*
 vero posthac non parturum te, tuo ego, si
 rogas, nomine spondebo. Fatendum tamen,
 istius, five monachi, five sacerdotis, (non
 enim ipse novi hominem) exemplo (qui an-
 tiquum suum *inumpsimus*, novo & sibi ignoto.
sumpsimus antetulit) ita me capi, ut meam
 antiquam, imo mecum natam *bradynoian* tuae
anchinoia multis partibus anteferam. At *man-*
itia credo, * *divinandi peritia*, alterum tuum * Pr. p. 2.
naturae bonum, quod nascendi quoq; felicitate
 tibi, & Aristarcho contigit, feliciorum omi-
 natur, tuq; expectas, tibiq; *praesentire* videris
 exitum. Quis, amabo te expectes? quum, vis
 vocabuli quae sit, & unde ductum, non per-
 pendisse, nedum ars ipsa quid sit, scire vide-
 aris. Nec sane constat, vel unum consuluisse
 te de hac arte scriptorem. Ciceronem vero,
 qui de *Divinatione* omne genus, (sacra dun-
 taxat quam habent sacri codices, excepta)
 duos conscripsit libros, ne semel inspexisse te
 puto. — *Ut alia*, inquit, *nos melius multa,*
quam Graeci: * *sic huic praestantissimae rei no-* * Cic. l. prior.
men nostri à divinis: Graeci, ut Plato interpreta- de Divinat.
 tur, cap. 1.

tar, à furore duxerunt. Paulo ante, Graeci, in-
 quit, *μαῦτιν* appellant, id est, praesensionem
scientiam rerum futurarum. Siste gradum de
 vine, parumper; quo divina haec, in succum
 si fieri potest, vertamus, & sanguinem. Tu
μαῦτιν, divinandi peritia, te quaeso, qua, pra-
 cipuo quodam naturae munere, felicitateq; na-
 scendi natus es, è furore cum Graecis, an à di-
 vis, cum populo Romano ducta est? Prius
 fat scio, non dices: omnes enim vicini rari
 admodum furere te norunt; de quo mox
 At nascendi lege ratum est, & sancitum, ut
 nonnunquam de potestate mortales exeant
 semel enim insanivimus omnes. A divis tuas
 non ortam esse divinationem sic demonstro
 Primum, cum divi nullum tibi commercium
 esse potest. Divi honore cultiq; prius nemini
 donatus, quam inter mortales versari desierit
 atq; in coelum ascenderit. Cum C. Caesare
 cui, omnium primo, Divi honos, cultusq;
 contigit, quae tibi necessitudo intercedere
 potuit? Quid? R. Benteio cum Caesare
 qui, de proprietate Latini sermonis, & ele-
 gantia, ne ipsi M. Tullio cederet, vel ipsi
 Marco, vel alio quovis veterum, recentiumve
 germanae Latinitatis idoneo iudice

in cum alio quoquam à Caesaris excessu?
 de nomen : sin, id nequis, ut certe nequis;
 tibi fatendum, omnia quae de tua *manteia*,
 (sicuti de *anchinoia*) mera esse vigilantis som-
 nia. Nemo natus *solers* : *divinus* nemo ; *divius*,
 tum mortalis, nemo. Egregius tu divinandi
 artifex, qui ne per *insomnium* (quod nunquam
 non infaustum omen) *praesenseris*, ex ingenti
 multitudine, quos privatim inimicorum, pub-
 lice hostium, tua proles, (virtutes dico, quas
 actenus, necdum satis celebros) tibi compa-
 ravit, *unum* aliquem fore, qui citius suas ex-
 periretur, tuasq; vires, quam se pateretur,
 aborto collo velut olim ab Hercule Cacus,
 in tuam *pertrahi sententiam*. Quoq; persentis-
 tas, quanto sim ego in tuis rebus, te divinan-
 do peritior, narro tibi, simul atq; superiore
 anno, binas cursim percucurri tuas Epistolas,
 divinasse me, (quod jam repetò) per reli-
 quum vitae curriculum, inimicorum auctum
 iri in dies, hostiumq; numerum. Id quod
 usquequaq; quotidie, aures quidem meas fe-
 rit; oculos autem ne quid adversus te scrip-
 tum offendat, quoad hanc videres scriptio-
 nem, cautio mihi, & fuit, & est, & erit. Ami-
 ce interim moneo, omni *divinationi* hisce ver-
 bis

• Medea.

bis *nuntium* mittas; *habe tibi divinatio,*
tuas. Boni nihil, mali plurimum, te mihi
 vinasse, infausto sum exitu tandem edoctu
 Subjicias licet & *Senecae* * verba, Pythii mul
 veriora: *Idmonem, quamvis bene fata nosse*
condidit serpens Lybicus arenis. Omnibus vera
sibi falsus uni, concidit Mopsus, caruitq; Theb
ille, si vere cecinit futura. Sed nondum hauf
 locuples penus: superest ferculum, virtutu
 una tuarum: *Bentleio-mania.* *Manteia* & *ma*
nia in Graecia quidem, de eodem fonte ma
 nant, ut ex Platone, Cicero modo monui
 Quae de *Alazonias* simulacro supra vidisti
 non repetam; monere tamen quid vetat, ista
 omnia ad *manian* hic loci, ad verbum accom
 modari, non posse modo, sed & debere? Hoc
 amplius qui *meam* 77 & 78^m paginam, cum
binis tuis inibi laudatis conferat, verame
 hanc sententiam non agnoverit, esse eun
 Hypsea caeciorem. Istic etenim *dici*sq; cre
 pasq;, *quod ipse non sani esse hominis, non sa*
nus juret Orestes. Pauca haec *fercula* de inex
 hausto tuo *penore* exhausti, ex immenso scilicet
 tuarum virtutum *thesauro.* Et quanquam
 privatam modo coenam tibi designavi; *ban*
 tamen, fat scio, cum *Luculli coenis,* aut *Sar*
 danapal

anapali non permutares. Quodsi publice
 penare, tibi placitum rescivero, *tuasq; quae*
anquam non in promptu tibi sunt, opes explicare;
 longe alia, sane lautissima quaeq;, pro diver-
 sa convivarum nobilitate, dignitateq; fercula
 tibi parabo. Quam vellem, haec tibi coena
 apiat! Quin tibi cujusq; ferculi *basis* (cum
 odiernis loquor Medicorum filiis) arrideat,
 nil dubito. Illam etenim appellare possis; quo
 more solet *auctorem Normae H^{edi} interpretes, alter*
ego. Compositio autem, Graecae vocis admisti-
 one, pariter tibi placeat exopto. Ego quidem
 operam dedi, nomini *Bentleio, Bentleianas*
 virtutes ut rite attexerem: ignoscas ergo, si
 quod volui non sim assequutus. *In magnis*
 enim, nosti, *voluisse sat est.* Nec magni re-
 ferre puto, scriberemne *Bentleio-mania, an*
Manio-Bentleia, an Mania-Bentleia, an deniq;
Bentleii mania. Ad haec, sive ex his aliqua,
 sive nulla tibi placet, te penes est, quamlibet
 ad arbitrium commutare, immutare, per-
 mutare, virtutumq; augere numerum: atq;
 virtuti nomen, nominive virtutem, praepo-
 nere, postponereve. Id modo cavebis, nil
 pereat alterutrius. Quod vocabula Graeca
 Latinis pinxi literis, id factum scito, partim
 propter

propter Latinum lectorem, in Graecis hostem; partim, imo praecipue, propter te: quicquid Graeco charactere scriptum, sculptum, pictumve cernis, extemplo arripis, in tuum *Thesaurum* veluti in Caesaris *Fiscum* si fecus nequeas, vel *obtorto collo* pertrahis. Non vero fateri minime pudet, Graecari non didicisse, à pergraecando esse alienissimum. Sed de Miscellis virtutibus datae fidei persum oblitus: Hae sunt *antilogia*, *spermologia*, *tero-logia*, *paedo-tero-logia*, *paedo-tero-keno-logia*, *agroikia*, *pneumatologia*, (R^{do} Bentleio propriae aliaeque plures; diutina tibi consuetudine familiares: mihi vero fama solum, & auditu ne, notae. Hasce, tuo tu more, & modo commiscebis, & attemperabis; atque in serias per te costales diligenter asservabis: si porro *Aegyptiorum* more condies, vel ad centesimam partem eadem fercula, multo quam haeretici, citius transmittes certiusque. Habere quae in *dubiam*, *H^{odi}* *interpret*; quae in *recta* *Normae auctor*, promisit, & apparavit. Quam munifico *nuntium* Evangelio, donaturus sum bona qui fide mihi dixerit, R^{dum} Bentleium ab utraque *coena*, non expletum discedere, non satiatum, non vultu torvum, nec fronte caperatum

eratum; sed ornatu saturum, sed vultu hila-
 tum, sed fronte deniq; laetum, se vidisse!
 Quod in continenti hac Epistola, serio, gra-
 viterve omnino pauca; joco, lusuq;, (absit
 visu dicam) pleraq; scripta vides; diversita-
 tem rationem sic habeto. Ejusmodi *meta* est
 Bentleyus, ut qui in illum sive joco, sive
 serio, cujusmodicunq; telum, non dico totum
 diem, sed totam horam *adjiciat*; nec terq;
 quaterq; * *collineet*; qui *grammatica* tribu cen-
 suratur, vix dignum haberem; *critica*, nequa-
 litam. Jam vero *joci, ludis, risusq;*, valete: vel
 illi, vel ad *coenam publicam* supra memora-
 ti invitati, redite: vestrum, qui citius, suo
 perit periculo. Ego ad *seria*, totum me, totus
 appello: eoq; ad te, magne Bentley. Affero
 mihi postremum, fortasse sermonem; certe, in
 hac coena, *ferculum*. Quodcunq; tibi libet, ipsi
men impones. Et vero, quanquam ex eo-
 rum hoc, quo superiora *pena* deprompseram,
 tamen aliud affert quam *teipsum*, tuaq;
antis animiq; bona. Introspecte penitus in *te*-
ipsum; in teipso, circumspice te, quaqua ver-
 um; discute, excute te totum: in supremae;
 mediae cavitatis (imam enim nondum
 aspexi, nec nisi extispex, opinor, inspiciam)

* V. Norm.
 de verbo Col-
 lineo. Quem
 locum R.
 Bentleyum
 ne inspexisse
 puro.

N

circuitu,

circuitu, ni comperias, iis te opibus, dotibus
 que redundare, quas penes te reperiri possi-
 ne somniaſti, nedum noſti, agnoviſſive; po-
 hac, mihi ne credas, ne mortuo quidem. Me-
 tem dico & *animam*, acre *ingenium*, ſub-
judicium, ſidiſſimam memoriam, *ſtylum* e-
gantem, literaturae omnis *theſaurum*; cae-
 raq; generis ejuſdem: quae ſingula percen-
 re, vel Fabium deſaſſaret. De mente, & *animo*
 dixi nonnihil ſupra: de hoc, ſtatim plu-
 Quod tu de Horatio, *Lyricorum Latinorum*
 olim illum fuiſſe ſummum, hodie ſolum: poſ-
 rius, mihi fas ſit, tuo accommodare *ingenium*
 ſolum hoc, tui exemplum ingenii in binis e-
 ſtolis, ne plura nunc memorem, tua ſcrip-
 reperire queo. Quem enim fingis, te inter
 Flaccum, *dialogus*, quam puerilis! Cuius
 veniendi facultas ita tarda, ne dicam heb-
 quin tuum, hic loci ingenium ſaltem aequi-
 verit, ſi non etiam ſuperaverit? Praeter
 ſtenus de trinis tuae Praefationis primis
 ginis dicta, quae rectum (mitto exqu-
 tum) prodat iudicium, unane clauſula
 periri poſſit, ignorare me fateor. Memo-
 praepolleas oportet: nam tibi fidem hab-
 cum affirmares quemq; librum, ſemel abſ-
 lectu

lectum, te claudere, nec denuo aperire. Cer-
 tissimum tenacissimae memoriae argumen-
 tum. Cujus & nobile exemplum exhibent
 & 3 Notarum paginae, ubi, plus vicenis
 scriptorum locis probas, *nobilis evahere*, non
evahis, legendum: ut supra annotavi. Nec
 sane salva fronte, negari potest, *memoriam*,
 nisi non solum, *praecipuum* tamen esse tuum
 naturale *bonum*. Cum autem mirifica adeo
 tu memoria beatus sis, rogare fas, Latinam-
 ne grammaticam edidiceris; an, ut me me-
 umq; opus, tam sis omnino aspernatus? Si
 prius; quid te infelicius? qui, dubito, uniusne
 constructionem, orationis octo partium cal-
 leas, postrema, (quam Graeci non admise-
 runt) solum excepta. Ingenii, judicii vitio,
 istuc infelicitatis tibi accidisse, cave dicas;
 ne Criticus, grammatica non satis instructus,
veris declamatrix fiat. Sin posterius; etiam at-
 que etiam cavendum, ne, in ultionem con-
 temptionis sui, quae supra minatus est H^{bd.}
 interpres, experiare. Utroq;, cornuti hujus
 teli cornu, feriri te sentis? Legas interea mo-
 neo, quae Annaeus Seneca, ingenio, iudicio,
 memoria, eruditione, sui seculi princeps ha-
 bet * *de memoria*. Inter alia; *turpe est*, inquit,

Epist. 33.

viro captare flosculos, (ut tu in 2 & 3 Not. pag.
 modo memoratis)——turpe est seni, aut pro-
 spicienti senectutem, ex commentario sapere. Hoc
 Zeno dixit. Tu quid? Hoc Cleanthes. Tu quid
 ——Aliud, inquit, est meminisse, aliud scire.
 Meminisse, est rem commissam memoriae custodire.
 Haec Seneca. Ne tamen tua, sit rei, & publi-
 cae, & literariae, penitus inutilis; ego, rerum
 omnium, ut nosti, quarum satagens, Pensum
 tibi commentus sum, cum tua memoria dig-
 num, tum utriq; commodissimum: Thesaurum
 Graecae linguae augendo, omnem noctu di-
 uq; (exceptis duntaxat horis Junoni addictis
 operam naves. Cujus, ipse solus fueris The-
 saurarius. Quôq; alacrius, tantae molis opu-
 moliaris, en tibi, qui de L. Linguae Thesau-
 ro, pariter augendo, multum diuq; medita-
 tur. De ea quam tibi propriam supra dixi
Pneumatologia, sic habeto: quot modis, ho-
 minum, animantiumq; generi, vocabulorum
Ruach tribuunt Hebraei; *pneuma*, ejusq; sy-
 nonyma quae vocant, Graeci; voces animum
 animam, spiritum, quaeq; eandem vim ha-
 bent, Latini: totidem modis, eadem, tui
 verbis, in tribus Praefationis tuae primis pa-
 ginis, haftenus tam saepe celebratis, accom-
 modantur.

modare me posse, profiteor. Quin, quod longe majus, haec omnia (quantum ad te) in duobus, uno, verbi crepo, altero verbi spiro, compositis, exitura, augurari non dubito. At vero, aenigma si me tibi ponere, suspiceris, quod per tuam *mantiken* solvere desperas; *Sphinga* praestabo; primoq; congressu, vel, si malis, ad ferias Paschales, dissipatis mentis tuae tenebris, collustrabo totam. Quoties, quamq; diu, mihi prius haesitandum, quam tuarum explicare virtutum quamlibet aggrediar? Dum *styli tui Propria* reputo, plures abeunt plurium dierum horae; adhuc tamen haereo, nec latum unguem promoveo. Scriptores cujusq; generis & aetatis, Graecos, (permittis ut id mihi sumam? majora mox, bona cum tua venia) Romanos, mente recolo: unum, unus tuae *dictionis* colorem exhibet, duos alius; plures forsitan aliquis: cunctos vero qui dabit, *quinis* eum *muneribus*, cum R. Benteio dignum, pro tribunali pronuntiabit Latine loquendi Norma. Sane & merito: hic enim imprudens, imo nescius, hanc colorum diversitatem oculatis hominibus subjicit: ille vero, praecunte ratione & industria. Naturam contemplor; concreta dico (uniusmodi

modi opinor, vix admittenda) corpora, quorum apparet extremitas; sola coloris sedes vel *Irim* frustra contueor. In *animantium* genere, ulla ne ita multicolor, indagare non adhuc vacavit. Ad extremum artifices adeo in primis Lanae infectores. In hac arte ceteros mortales aiunt antecellere montanae Scotiae regionis incolae: quorum * amiculum, coloris varietate, *Irim* sane longe superat; fidei tenuitate, (ut id obiter adjiciam) feracum ipsa *Arachne* certare posse videtur. At ista regione, aut nusquam gentium, quod tu quidem sciam, videre tibi licet, quod tu cum stylo conferri possit. Tolle de tuo *stylo* poeticas, Graecasque locutiones; constructiones, aut mere Graecas, aut paucis omnino Romanis poetis, communes: tolle barbarismos, soloeca, variosque vitiose loquendi modos: quid superfore putas? quanti venire dic ipse, praeter te, dicet opinor, nemo. Tantidemne, quanti Syllogismus, qui concludit non ad ullius quatuordecim *modorum*, non *nam*; sed *vi materiae*, ut loquuntur *logici* an, inquam, *innata vi*, non aliqua sibi *certa forma* abs te adjuncta, optatum *materiae* consequitur exitum? Haec singula, singulis utriusque

* Indigenae
appellant, *A*
Hyland Plyde.

usq; Epistolae pagellis, imo clausulis, me mo-
 nitore, quin & hortatore, modo concinne,
 applicabis. Primam volo, des operam, tuo
 cum Flacco, quem supra memoravi mirifico
 dialogo; cui similem, in ingenti tuo antiqui-
 tatis *Thesaurο*, si reperisse te demonstras, lite-
 ratis gratum feceris: mihi vero, si quicquam
 mihi concludere te ostendas, à vitiis modo
 indicatis immune. *Hacce* tu, dicendi, disse-
 rendi, scribendi deniq; *facultate*, ita instru-
 tum te somniabas, ut *Herois* explicandi vir-
 tutes, illustrandiq; munus suscipere non du-
 bitares: cujus *ingenium* cuncta hodie miratur
 Europa, quodq; quale sit, quocunq;, sed vero
 referente *nuntio*, qui audit, obstupescit! Quin
 adeo tibi blandiris, ut *tua nonnihil gratia*,
Flaccum * in numero suorum nostrum *heroa* ha-
 biturum, te *scire* affirmes. Joci, ludi, risus,
 aditis jubeo; gnayiter jam suo quisq; mu-
 nere fungitor. Verissime tu quidem eundem
heroem, in *primaevjs orientis* linguis criticum
 praedicas, minime vulgarem: & ego tibi de-
 nuncio, neutiquam me dubitare, tantum,
 tuam Criticam nondum subiisse periculum,
 quantum subiret, si cum eodem *heroe* foret
 tibi certamen ineundum: sive de Graecis
 novi

novi foederis codicibus inter se conferendi
 interpretandis, *germanaq;* eruenda sententia
 siue de viriis (ut alia quaecunq; festinat
 omittam) tuae *dedicationis* patefaciendis,
 emendandisq; In occiduis enim *linguis*, eru-
 ditas dico, *Graecam & Latinam*, perinde a
 primaevis eundem heroa versatum, norunt
 in nostris regionibus, multis jam annis, lite-
 rati fere omnes, maxime vero, doctrina a
 dignitate principes. Quo persentiscas, qua
 mea sit de tuo *stylo* sententia; scire tibi lice-
 quem tu tantopere contemnis *H^{bd}*. Interpre-
 rem, Normae auctorem, ne quinq; tuis mu-
 neribus (quorum nulli se parem, nullo dig-
 num, ingenue faterur) siue praemii nomine
 siue mercedis, ultro oblati, adduci posse, ut
 vel duorum, *inscriptionis* tuae, quae leviter
 perstrinxit, vocabulorum; vel trium prima-
 rum, Praefationis tuae paginarum, nedum
 binarum ut Epistolarum *auctor* esset. Quos
 quarta *Praefationis* meae pagina, scriptorum
 laudat, vel unum imitandi causa, te evoluisse
 qui fidem facies? quando in tanta *colorum*
ditionis tuae varietate, talis propositi ne um-
 bra quidem appareat. Ciceronis vero ve-
 brevissimum opusculum; Plauti, vel unam

ut caeteros, ad finem anhelans, praeteream)
 erentiive, fabulam; grammaticam deniq;
 latinam, partes praesertim orationis *immobi-*
lis, vel mediocri *ingenii*, *judiciive* acie percur-
 sisse te; quemadmodum ex tuis epistolis,
 commendationumve opere constet, nescire me
 teor. Tu, si vales, meam redargue ignoran-
 tiam. En, qui Observationum opus, Nor-
 am, ejusdemq; auctorem aspernatur! En,
 ni anno superiore, *Elogio comitis Oxonii* (au-
 s advertite, imo animos, Oxonienses Athe-
 e, vestri *privatim*, *publice*, communis litera-
 rum omnium *patroni*) concinnando se pa-
 am, sed *per quietem*, vidit: postquam mane
 fertuit, quod *nocturno somnio* non potuit,
 urna luce, perspexit penitus: molitur opus;
 ita, quam toties supra laudavit ipse, mira-
 ur ego, celeritate, perfecit: opus, inquam,
 nibus numeris absolutum. Ecquis negare
 sit, qui id ipsum videat, haud scio an tri-
 dies, aut à me, aut à se, supra demonstra-
 m? En deniq;, qui, ut tandem aliquando,
 sua se *sacra* * *referat*, inaudita animi aegri-
 dine, angore, lugubrem *tei literariae* sta-
 m, his lachrymis deplorat.—*Respice oro*
literariam, afflictam sane atrocitate & licen-

* Ded. F. 14.
 15.

tia temporum, atq; aegre admodum ex ingru-
 tis barbariae diluvio caput fessum exserente
 Quam late patet vis locutionis, [*atrocitas*
licentia temporum! nostrorum temporum!
rem quoq; *literariam!* quodq; mirandum m-
 gis, an abhorrendum? *licentia* haec, crue-
 litate ipsa (id enim est *atrocitas*, ut vel pue-
 notum) crudelior! Quod tamen nonnu-
 quam obtingit. Nam, referente M. Tullio
*Graecia hoc uno malo concidit, libertate immo-
 rata, & licentia concionum.* Quam igitur acu-
 & Criticorum coryphaeo digne, *licentiae*, pra-
 cipuo malo, praecipuum adsignasti locum
 Unum tamen omisisti; memoriae, credo, al-
 qui tenacissimae vitio; me vero id male le-
 bet: *ubi* gentium quam tu tantopere for-
 das, *atrocitas, licentia?* Cantabrigiae?
 Oxonii? tertium *ubi*, ne divinare possu-
 Priusne dices? ubi tum Aularum praefecti
 ubi focii? ubi magistri? qui, si per se pecca-
 tium nequeunt impetum reprimere, non
 na, proxime ad *Vice-Cancellarium*, aut, si
 postulat, ad *Cancellarium* deferre, & possi-
 & debeant? Oxonium spectas? superius
 tempora, an instans? sive ista, sive hoc in-
 ligi velis; quid tibi o * bone? Quid Ad
 praefecti

praefecto in Academia Cantabrigiensi, cum
 Academiae Oxoniensis, sive *statutis*, sive insti-
 tutis, sive disciplina, sive deniq; Academico-
 rum moribus? Edicito *o bone*, Oxoniine haec
 atrocitas, haec licentia? Non dices, opinor;
 aut responsionem *premes* saltem, (quod sane
 tutius, longeque prudentius,) non modo de
 Flacci sententia, *nonum*, sed *duodenum in*
annum: quot scilicet annos, ut supra observa-
 vi, parturibus Emendationum opus. Ego
 tibi auctor sim, Oxoniensis Academiae men-
 tionem ne feceris, nisi praefatione honoris
 tibi te delati, praeeunte. Monitionis ratio-
 nem nosti, quindenis jam annis. Verbum sa-
 pienti. Sed heus tu, *atrocitas* ubi? ubi *licen-*
tia? Quid? abiit utraq;, excessit, evasit, eru-
 it! quo? dic oro te. Ad Thomae Mori Uto-
 piam? Nequaquam. Utopia enim *Nusqua-*
quam; ut suo, non meo, ne tuo more dicam,
 latine vertit, doctissimus J. Ger. Vossius;
 & haec *nusquam*. *Ultra Sauromatas*, credo, &
glacialem Oceanum: an ad *Ethnea barbara se-*
rum? Dic, amabo te. Obtices? nequis? Ego,
 non nunc primum, (meministi?) tuam susti-
 nebo *personam*: rectaque, nisi, ut antea nun-
 quam, me fallant astra, reducam, unde exie-

rant, atrocitatem, licentiamque. Quinam iste
 locus? quae sedes tantae crudelitatis in huma-
 nitatis literas? Non Oxonium, non Canta-
 brigiensis Academia: neq; inibi Collegii S. S.
 Trinitatis Aula. Quae tandem? Quae, ni-
 ea, unde plures, paucis pagellis, humaniorum
 literarum strages nuper editae, quam in no-
 stra Britannia quinquagenis superioribus an-
 nis, vel grandi volumine dedit, quos vidisse
 memini, grammaticorum quisquam. Qui
sedis & hominis nomen edis? hominis enim pro-
 prium est loqui sive Latine, sive barbarè.
 Quin tu, ad Gertos Vandalosq;, si qui super-
 sunt, legatione fungitor: quin, laudati modò
 Collegii, *Praefecti* vel *nomen* roga, vel *caput*
caput, inquam, quod *fessum* exserit. (dicerem
 ego exeret) ut olim ad Phaetonis Patrem *Ter-*
ra. Scilicet horreres? nosti caetera. Narro tibi
 magne Bentley, alia si nulla ratio suaderet
 suadent autem plurimae, vel haec una me
 hoc tempore impelleret, ad exacuendum in te
 styli mucronem: ne aliarum gentium viri
 doctrina praestantes, nostram Britanniam ita
 barbariem invasisse, ut tritas puerorum ma-
 nibus Latinae Grammaticae praeceptiones
 doctoris apud nos, insignibus ornatos, au-

non didicisse, aut applicare non posse, putarent. Quam apte tibi tumet accommodas Alexandri Scot * Scoti verba ! — *ita in clara luce* (Ciceronis scripta dicit) *caecutimus, ut ne tria quidem verba sine Orationis vitio, possimus vel scribere vel proferre.* Ante oculos est hujus anni 1712. Gallica Anacreontis *metrica versio* Francisci G... cujus Praefationis pag. 210. sic incipit R. Bentleius. *Utrumne id velint—* Quis mortalium praeter te, scripsit, viditve, particulas *Utrum ne*] quacunq; forma, compositas? Paulo infra, haec tua verba; *Haec* *καὶ ἐκ τῆς ὁμιλίας* & *extempore tibi exaravi,* — adeo non mirabar, ut magnopere mirarer, si abesset, vel graecum vocabulum, vel ejus versio Latina, vel deniq; *factatio, innataq;* R^{do} Bentleio *inanitas.* Neve Adrianus Heereboord non laudatus abeat, cujus vituperationi, mei-que contemtionem, mirificam hanc tui laudandi occasionem acceptam referas: omnino dubitare me scito, in vicenis paginis H^{bai} praefationis, Meletematum operi praefixae, totne sermonis Latini vitia reperire possis, quot in trinis tuae praefationis, ter & iterum docui supra: minime vero dubitare, tale, & ingenii subacti, & acris judicii exemplum, me

* Praef. ad
Lect. Appa-
rat. anno
1588.

me cernere, in perbreui, ejusdem, ibidem a
Hermannum Amyam Epistola, quale, in bi
nis tuis viderit nemo. Habes *Ubi*, & *Unde*
atrocitas & licentia, adversus *sermonis Latini*
proprietas & elegantiam. At M. Tullii verba
saepe, nonnunquam & locutiones, usurpare
dignatur noster Aristarchus. Salve, quisqu
es, hominum facetissime. Quid? in innume
rabili *colorum* varietate, ne unum ex Cicero
ne recipi permittes. *Humano capiti, cervicem*
ita tu *jungis equinam*? atrumve piscem, vir
gini de faciei forma, cum ipsa Vener
quae certare posset? De Atrocitate & Li
centia satis. At vero, *atrocem profligare ho*
stem, hoc opus, hic labor. Latina civitate
quis eum exterminabit? Quis? Ille ego qui
superiore anno hypermania furentem, agna
tis & gentilibus addixi; eodemq; sed valide
praesidio deducendum, sedulo curavi. Re
deuntem vero, ingentibus, ut ferebatur, co
dicum, caudicum, corticum, chartarumque
(ingravescente nimirum morbo) copiis in
structum; simulac intellexi esse in propin
quo, simili instructus armorum genere *ven*
vidi, vici; haud secus ac Pharnacem C. Caes
sar. Nec tamen triumphavi. Quale, te quae

so, triumphi *ferculum* ! *codices, chartae*, situ,
 squalore, sordibus obductae; quaeq;, sola fere
 barbara, vitiosae locutione distingui possint,
 internoscive. In Cimmerias tenebras abdi-
 derit se fugatus fususq; barbarorum exerci-
 tus, an barbaras inter gentes Latine balbu-
 tiant, nondum rescivi. E dissipatis autem se-
 mibarbaris si quis in conspectum venerit Ro-
 mani civis, ac eloqui incipiat; monstrata
 hic, triplicis Normae coloris *effigie*, haec
 verba, sed clara voce bis, terve pronunciato;
Latine loquendi Norma: in pedes se conjiciet,
 me praede, semilatinus. Ipse ego qui proxi-
 ma aestate subsecivas aliquot horas duabus
 Epistolis barbarie expurgandis, addixi; sola-
 que hac ratione, ipsum vici imperatorem:
 iterum laceffitus, is hoc iterum praestabo:
 idq; unius Normae virtute. Quare in proxi-
 mis Comitiis, nullum non lapidem movebo,
 ut per aliquem *veteri Latio* oriundum, *rogatio*
 fiat, quò *Festus, Fugalia* dictus, per omnes
 imperii Britannici Provincias instauretur. De
formula Legis delibero: rogandae legis ratio:
 liber inscriptus *Latine loquendi Norma*, prae-
 caeteris aurei seculi Latinitatem restituit:
 idem cum altero, (altera, totius Observatio-
 num

num operis parte) prae caeteris barbaros
 vitiosos, Latine loquendi modos, indaga-
 detegit, emendat. Hac de re fufe in Defen-
 sione operis. At in Graecis noster regnat. Pe-
 me sane licebit, *ista se jactet in Aula R.*
 Bentleius. Equidem Graece vix ausim tan-
 tum *profiteri*, quantum Latine hunc Criticum
praestare, non semel supra probavi. Sciscita-
 tamen fas, solumne, R^{dum} Bentleium in literis
 Graecis praecellentem Anglia nostra tulerit.
 Non dicet. Primumne? Ne illud quidem
 An principem? Non ita *clare, ut * audiat*
hospes: hospite vero id efferente, floreat ne i-
 genis ingenuus sanguis, an in sinu gaudeat
 authadeia; dicat ipse, quid mea? Id verum
 probe memini, cum ante quatuordecim annos
 inter alia dicerem, tenerae aetatis in unum
 Anglia plures, Graecis imbui literis, (quo
 hodieq; demonstrare paratus sum) quam in
 alia quacunq; Europae Gente; † Sciolos in-
 quit. Id autem non memini, verbo te, scrip-
 tove, hoc nomine, quenquam mortalium lau-
 davisse, si unum eximas R. Bentleium. Ve-
 rum de hoc argumento plura in Commem-
 tatione, quam quinta meae Praefationis pa-
 gina sum pollicitus. At fanaticus est Nor-

† Perſius.

† Smatterers.

ma

a scriptor. Audes definire fanaticum? quo
 constet, uter à fanatico propius absit. Tam
 ergo a *fanaticismo*, & re & nomine abhorrere
 praestare me fero, quam tu; quam Joannes Cal-
 vinus: qui adversus sui temporis fanaticos
 scriptum edidit, eo ingenio, quod in tuis, ci-
 tus optare, quam expectare possim. Res
 minime nova est, adversario, quicum aequa
 ge certare non audeas; aut patriam, aut
 personam, aut ignobilitatem, simileve quid,
 improbare. Cujus iniquitatis exempla passim
 occurrunt, in omni coelo, & seculo.—*Fae-*
rit irritatus (pater Julius Scaliger) inquit
 * Josephus, *cum vocaretur ab Erasmo*, ^{Scaligeran}
stiles, quasi per contemptum;—Magnum, si
 recte memini Casaubonum simili contumelia
 insequitur Erycius Puteanus. Georgio Bu-
 chanano, quoties ludimagistri *persona* ut pro-
 prium, a nonnullis etiam suis civibus est ob-
 iecta? Miltoni nostri verba de magno Sal-
 vasio,——*quibus (Grammatistis) te vapulan-*
um dabo; vel pueris nota. Non tu quidem
 hunc hominem (causam comparo, ne inani-
 tis me insimules) *fanatici* nomine appella-
 re: qui tamen dubitet? quin, qui per *contemp-*
 tum, ut loquitur Jos. Scaliger, *H^{odi} me inter-*

pretem vocavit, fanatici, idem nomine (quod
 proximum) appellaret dicam, an donare
 Quae tandem humaniores tractandi literarum
 quae vincendi ratio, odiosis adversarium ornare
 nominibus? Dic sodes quid Musis cum
 Marte? quid Grammaticis, quid Criticis
 quid denique literatis, cum Principis, & Ecclesiae
 Antistitum munere? Horum duntaxat
 auctoritatis ego putaverim, *Fanaticismum* defini-
 re, & circumscribere; ac in *reum* statuere
 poenam. In huiusmodi certamine, victor
 ego, victorem pronunciare non dubitem.
 Qualis interim ego Fanaticus statim intel-
 ges; ex *muneris* obeundi ratione, diutinae
 vitae *consuetudine*. In munere fungens
 quantum ad artes liberales, sexcenties discipulis,
 adeo nulli me magistro, nulli sectae
 (Latine loquor) addicere; ut ne barbaram
 operam denegarem, modo morate se gererent,
 nec in leges nostras, religionemve delinquerent.
 Verum ut aperti hominis, pectus quoque videas
 apertum; imponatur in alteram *lancem* *commu-
 nionis* Ecclesiae Anglicanae iuventus; alia, ab illa
 dissidentium, quos *fanaticos* vocant, in alteram:
 forsque ferat, alterutri tantum meam liceat
 operam navare.

priorem propendere me assevero. Ac ip-
 sum te reminisci puto, certe poteris, cum ante
 quatuordecim annos officii causa te invise-
 rem, dixisse, summam me operam dare para-
 tum juventuti nostrae, utramvis Academi-
 cam, Oxonium, Cantabrigiamve cogitanti, li-
 beris instruendae Latinis & Graecis, Rhetoricae etiam & Logicae elementis, & historia universali. Idem & aliis, quacunq; occasione oblata, sane nonnunquam & arrepta, tantum non vociferabar. Sed surdis cecini. Presbyterianus, sesquifanaticus est iste homo. Fidem mihi habuerunt pauci admodum : an jurato haberent alii, plane nescio. Si asseveranti non habeant, jurato non est ut expectem. Est hodie Oxonii Samuel Palmerus, (cujus pater est laud obscuri nominis Ecclesiae Anglicanae Presbyter) Epistolam is ad me dedit, tertio quam Academiam intravit mense : si quid iudico, non inelegantem. Eam, si vis, videbis. Quorsum haec ego jam memoro ? Ut omnibus constet, per quos steterit, quin multos hodie Palmeros nostrae habeant Academiae ; vel hujus Fanatici industria, per diu explorata. Similes aliquot habent ab Ecclesia dissentientes ; habent hodie, & annis habue-

runt jam vicinis Academiae Belgicae : habet
 hodie Scotia : Habuerunt Hospitia quas vo-
 cant, *juris Anglicani*, nominatim Templatio-
 rum, ut caetera taceam, ante quindenos an-
 nos, & saepe post, ut ab ipsis accepi, un-
 tempore denos, saepe duodenos, ex pauper-
 hujus fanatici grege. Solae Academiae omnes
 propemodum nostri gregis foetu vacuae.
 Quinam isti sint, qui Academiarum nostrarum
 augendae propagandaeq; soboli, praeter
 caeteros obsistant ; docebit Observationum
 operis Defensio : quam propediem editum in-
 spero. Vin' apertissime dicam, cujusmodi hic
 homo fanaticus, quam *male* in Ecclesiam An-
 glicanam, in Academias, animatus ? *Testem*
 sub sole longe veracissimum, *judicem*, su-
 coelo aequissimum, prece pretiove, mini-
 blanditiisve, inflecti nescium, testor, *Conscien-*
entiam dico ; Testor & ipsum supremum ju-
 dicem : *diffidium* in ipsa Ecclesia Anglicana nu-
 per ortum, inq; dies non serpens, sed long-
 lateq; grassans ; si tolli illud sanguine vitali
 paxq; Ecclesiae ea conditione restitui possit
 non recusare me, quin vel prima, vel sola
 victima forem. Nec verbis exequi posse me
 palam profiteor, quam me poeniteat, imo
 pectore

pectore doleam, quo tempore illius (quae
 nulla erat,) amicitia fretus, R. Bentleium
 adivi; eodem, non adisse *summam* Ecclesiae
Rectores, excelsum Episcoporum ordinem;
 quaq; nunc, eadem animi simplicitate, mentis
 senfa non evoluisse. Haec si tum fecissem,
 quanto putas incremento, ingenuarum arti-
 um studiosae juventutis, nec laudati modo
 Palmeri dissimilis, ex *una* huius fanatici *schola*,
 annorum intervallo quindenū, ambas au-
 geri potuisse Academies? sub idem tempus
 quo te, Sacratum adivi Londinensem Anti-
 quitem: in quo summae dignitatis viro, nihil
 non vetusta *Cromptoniana* *Gentis* Northamp-
 toniae Comitum nobilitate dignum, videre
 est. Virtutes, talis tantiq; Praefulis omnes,
 sciens, jam, prudens, intactas praetereo; ne
 unam memorabo; nec ansam tibi, mihi, pari
 par referendi praebebo: quam, tuo tu jure
 arripere, si venerabilis, summiq; Pastorum
 ordinis viri, velut in transcurso Elogium in-
 stituerem. Solum dico, optata me *reapse*, non
 verbis, tulisse. Muneris fungendi *veniam* in-
 tellige: *quam*, ego *tacite* (ut, *ingeniosam*, nosti
 quis? *Acidalii conjecturam*), mihi *adoptavi*.
 Aliud quicquam, ne quidem optare, nedum
 appetere,

appetere, expetereve poteram. Qui possem
etenim, anni sunt tricenī & ampliūs, cum du
vocabula meorum complexa sunt votorū
summam; Literatura, virtus. Haec *una* di
cipulis inculcabam; haec *una* praeceptio
num, monitorum, lectionum, omnium de
niq; suasionum prora, & puppis. Horum cu
tores prae caeteris dilexi, amavi, complexu
sum; nullo Gentis, religionis, conditioni
ve facto discrimine. Ex infinita munerum
varietate, quae in ingenti triplicis *politici*
complexu continetur; unumne sit, extr
scholae grammaticae, & Academiae *pomo*
rium, quod, vel huic sisyphio saxo, quod an
nos volvo, jam fere quinos & tricenos, prae
optarem, nescire me profiteor. Opes, cujus
cunq; generis, honores, potentiam, tantiden
pendo, nec pluris minorisve, quam quant
literis & virtutibus inservire arbitror. Quod
vel intima pateant animi fensa, ecce quem
admodum, aspirante numine, sim reliquarū
vitae transacturus. Primam operam Obser
vationum operis *defensionis* destino: proximam
argumento, subsequētis Epistolae tractando
residuum, si quod erit, tempus, aut totum
aut certe praecipuum impendere, (ut mod
sta

stat sententia) decrevi, Observationum ope-
 ri, augendo ac expoliendo; Linguae Latinae
 Thesauro, partim augendo, partim etiam
 minuendo, h. e. auferendo, quibus totum opus
 caeteroqui vere Thesaurus scatet, nugas plus
 quam pueriles, operam dico, impensam, prae-
 fertim in subjicienda nominum & verborum
mensura. De muneris fungendi ratione tantum
 esto. De consuetudine in *sacris* haec accipe.
 Presbyterianorum quos vocant coetibus, cul-
 tiq; Divino interesse, religioni nec fuisse,
 nec esse confiteor; etiam inibi *sacrae coenae*
 fuisse me participem. In nullo tamen quod
 iam, religionis puncto illis quadrabam, nisi
 quo illis, cum caeteris reformatae quam vo-
 cant religionis Ecclesiis, convenire arbitrabar.
 Sed hoc tempore, opinor, minime tacendum,
 Londini dum ago, ubi Presbyterianis coeti-
 bus semel; bis, terve, saepe sexies, nonnun-
 quam decies coetibus, sacroq; cultui Ecclesiae
 me interfuisse; adeo etiam religioni non ha-
 bere *ritus administrandi, formulaeve* diversita-
 tem, ut nullum ponam discrimen, Symbola
 homini nostri *corporis & sanguinis* de manu
 Presbyteriani Ecclesiae Anglicanae accipiam, an
 Presbyteriani Pastoris: etiam Ecclesiae *ritu*
 me

me accepisse, in tribus Londini Templis, pra-
 sto sunt testes. Post autem latam ratam
 anno superiore in *dissentientes* ab Ecclesia An-
 glicana, Legem; eorum coetibus omniq; con-
 ventui, ne patrias in leges offenderem, in-
 subdixi. Si quem eorum in aliquo offend-
 (& quis mortalium non offendit plus vi-
 simplici?) non dubito quin offensae quicquid
 est, communi is religioni condonaverit. In-
 me si quis eorum delinqueret, de delicto quod
 le id cunq; foret, nulli adversario nedum Ro-
 Bentleio quereretur. Delatoris officium dicam
 an flagitium, *appellatione* muneris certe indi-
 num, semper odi, cane pejus & angue. Ne-
 fane hic loci dissimulare debeo, quin sine fla-
 gitio non possum, extare vel hodie nonnu-
 los, inter eorum pastores, quos non pietas
 solum, sed omni virtutum genere, literis et
 am, nisi forte (ne adulari videar, quod in
vili natura malum, ingrati animi proximum
 duco) Latinas excipiam, longe mihi antea-
 ro. Quod tanto temporis intervallo, *domin-*
cam coenam non participavi, ratio est, mihi
 dudum esse propositum, Symbola si fieri po-
 test, sumere, de manu vel Archiepiscopi, vel
 Episcopi; & primo quoq; tempore, de manu
 lauda

laudati modo reverendissimi Londinensis An-
 tistitis. Habes magnae Bentlei, mirifici plane
Fanatici Effigiem. Rarior illa quidem vel nigro
 cygno in aliis Urbibus; etiam Londini, ante ho-
 sternam diem: tibi vero minus rara quam est
 illius, sed hac tantum & proxima hebdomade.
 Videbis enim ad *insigne nigri cygni*, apud Jo-
 annem *Templi Montem*, alias *Churchill*: imo
 quantilibet tu comparabis. Sic enim tibi gra-
 tificari, mihi vero gratiam gratulari, totius
Societatis Stationariorum, Sobrius ille, & ut
 Bibliopola bene probus homo, mihi promisit.
 Quod autem is noluit, nam est quoque bene
 Natus homo, ego tibi spondeo, haec tibi si
 erideat Effigies, arsque placeat artificis, ta-
 lem me tui, tuis oculis subjecturum, qualem
 mei, nec ipse, nec alius quisquam effingere
 possit. Sed heus tu. Venit ad me nudiuster-
 nus unus & alter literatus amicus; in his qui-
 dam, nostri juris omnino callidus: summo-
 nere tibi cavendum, inquit, à Doctore Bent-
 leio; adversario, quam non generoso! homi-
 ne, ad iram & pugnam; (sed iniqua conditi-
 one) quovis mare; ad rixam, ad invidiam, ad
 vindictam, quavis foemina; ad triumphum
 ante victoriam canendum, utroque proclivior:
 Q periculum

periculum esse, ne *dicam* tibi impingat, injuriae, nescio cujus; in verbis, nescio quibus; in parte, nescio qua; utrius, nescio; an utriusque tuae Epistolae. Quo inquam foro? quo iudice? Senatu Britannico? Critico? Academico? Censore, ut Tullius loquitur, morum magistro? Horum nullo: sed *rerum capitalium* *f* *dice*. Ego quid? Sublato succutere latera conchinnò. Sic inquam, pugnat? sic metuendum est * R. Bentleius? Ego, nisi hac me *dica* libravero, ejusdem generis *figura*, qua *hujus ipsius* *accusatoris, minutae Majestatis Rei*, collum *Lictoris securi* subduxit H^{bdi}. Interpretis discipulus; nullam recuso subire poenam, neque eandem acerbissimam. Discipulus nempe figuratus est Richardo-Bentleio-logia; ego vero Jano-Kero-logia. Affero tibi consilium: salubriusne darent septeni Graeciae Sapientiae velis nolis, brevi exploratum habebis. Quod supra de Divinatione te hortatus sum, idem caeteris ut vitiis applies, suadeo: praesertim ut *jactantiae*, & *superbiae*, nuncium remittas adversus omnes literatos, etiam adversarios paulo modestius te geras; imprimis eorum reverentius memoriam, quacunq; occasio recolas, qui reponere nequeunt, dumq; vi-

* v: supra
p. 29.

rent, suo, *non alieno splendore*, literatum or-
 tem, & suo seculo, & in omne futurum illu-
 minarunt. Si serio & amice monenti aurem
 commodas & animum, spondere ausim,
 tum plures te brevi nacturum amicos, quam
 odie habes inimicos; tum Richardi Bentleii
 nomen inter Ornamenta non nostrae Britan-
 nae modo, sed etiam aetatis conscriptum, in
 posteros iri transmissum. Sin autem; ex ani-
 mo loquor, vicem tuam dolebo: nec verbum
 evocabo, in te haecenus, sive meo, sive alie-
 ro nomine, dictum; nisi injuriae tibi illatae,
 quod nunquam non excipio, convictus. An-
 tum *climactericum* (quem adeo formidavit
 superstitiosa vetustas) benignitate Numinis
 cito me vicisse. Et teste *Seneca**, *fortem facit* • Sen. Medea.
libertas senem. Quocirca tuas minas tam
 etuo, quam huius hominis ambio conscrip-
 tum abs te Elogium; cui tamen Sarcasmos,
 os certe, anteferrem. Etenim multi sunt
 ni cum *reapse* mihi ascivi; *verbis* autem,
 hic primum de tuo Horatio *Symbolum*.
Scilicet uni aequus virtuti atque ejus amicis.
 andini, decimo quarto Calendas
 Martias. 1712.

*De Politioris Humanitatis, Latinae
praesertim Graeciq; sermonis, nostro
proximisq; duobus Seculis, Statu, La-
cubratio.*

*Perillustri viro Ezeieli Spanhemio
libero Baroni, Borussiae Regis priu-
ad Gulielmum Tertium Magnae Bri-
tanniae Regem; modo, ad Annam
Magnae Britanniae Reginam Legatoe-
traordinario S. P. D. J. Ker.*

• V. Praefat.
P. 54

EXIT tandem in publicam lucem, Spanhemii, Literarum columnen, Literatorum illustre Lumen, promissa, in Praefatione duobus de L. Latina Libris praefixa, Commentatio. Germana quae fuerit Augustae Latinitas, docet prior; insequentium quae vitiosa, posterior: hoc amplius, quemadmodum haec ab illa emendetur. Opus illud quae tua est in politioris elegantiae Studiosae rara in hoc seculo benignitas, elegantissimae tua adde exornavit Epistola, eiq; viam ad eruditum

eruditum lectorem munivit, ut doctissimus
 quisq; hanc mirifice laudaret, unaq; illud sibi
 compararet. Quos igitur fructus inde tulit
 lector, feretque; tulit autem aliquos, feretq;
 ringente invidia, ridenteq; inscitia plurimos;
 partem haud minimam tibi referet acceptos.
 Inter autem *hanc* Lucubrationem, (cujus
 Argumentum, multos annos ante susceptam
 hujus Operis cogitationem, meum occupavit
 animum,) & *illos Libros*, tantum & amplius
 interest, quantum, opificem inter & opus.
 Istic enim Scriptorum Exempla, heic vero,
 Scriptores ipsi, in medium allati sunt, & inter
 se collati. Argumentum, periculosae, si quod
 aliud, aleae plenum: quodq; adhuc tractavit
 nemo, nec quisquam, opinor, ne ipse quidem
 M. Tullius, nedum ego, similisve homulus,
 ita tractaverit, doctis ut placeat, indoctisve.
 Elogia quidem sui seculi virorum, eruditione
 praestantium, literis consignarunt, recentio-
 res, (veteres jam mitto) Paulus Jovius, Au-
 gustus Thuanus, alii: sed plerumq; singula,
 & separatim; neq;, quos laudant, inter se col-
 latis: eaq; re, plurium offensionem effuge-
 runt. Qui verò, utroq; superstitie, compara-
 ret, ab altero fortasse gratiam iniverit; ab
 utroq;,

utroq; aut raro, aut nunquam: quin, utriusque, certe alterius invidiam, nonnunquam & odium sibi conflasse; vel *Longolii* exemplum, ubi summos seculi viros, *Budaeum* & *Erasmum*; vel *Erasmi*, in suo *Ciceroniano*, ubi parvum *Astensium* cum magno *Budaeo* componit, demonstrat. Nec sane ejusdem *Erasmi* in laudato opere, judicium, de literatis viris, quos, inter se post excessum contulerat, sui comprobarunt aequales: nostrine in hoc genere versati, nondum mihi constat. De *Renati Rapini* opere, ex hujus serie *Commentationis*, ubi varium diversumq; posterioris judicium, de superioris aevi scriptoribus exhibetur, li- quidius judicabit lector. Ac, ne quid dissimulem, meam quoq; interdum de utrisq; qualemcunq; subjicere sententiam, religioni non habui. Quod equidem de una *Latine loquendi facultate*, intelligi volo: atq; adeo de eadem, ad nostram *Normam* exigenda. Necdum enim os perfricui, nec de potestate exivi, ut de principum ingenio virorum, multipliciq; eruditione, pronunciare audeam. Hoc sibi sumant, qui prae se ferunt utrumque; ego vero neutrum. Est tamen unum, quod in hujus ingressu *Scriptio*nis, & ipse statueram, & cui-
dam

dam amico praestaturum me, fidem dedi:
 nullius ut famam Sciens prudensq; laederem,
 suppresserem virtutes, laudesve minuerem:
 nec cuiquam vitia, nisi injuria, vel mihi, vel
 alii cuiquam, immeritò illata, laceffitus, ex-
 probrarem. Quam sane fidem ita praestiri,
 ut hoc nomine, quis mihi *Dicam* jure inscri-
 bat, minime verear. Quos autem lapsus nec
 vitare poteram, nec videre, nedum praestare
 possum; nec deniq; quot, & cujusmodi sint,
 perspectum habeo; horum, pro tua per diu
 spectata in hunc hominem benignitate, sal-
 tem graviorum, monere ne graveris, sum-
 mopere rogo. Quod certe, ut lepide Plautus,
tibi in praeciliis, quam imber est, quando
pluit: quum Scriptores omne genus, qui in
 aliquo sunt numero, quasi in numerato habe-
 as. Hujus voti compos, tenerum hunc foe-
 tum spero, eò loci collocari posse, quò invi-
 dorum tela aut adjici nequeant; aut eum ita
 munitum iri, ut immissa tam facile repellat,
 atq; telum imbelle Priami, Pyrri repulit
 Umbo. Caeterum, me minime fugit, magne
 Spanhemi, non tam cana caesarie, quam cana
 de venerande, reconditaq; omni eruditione
 suspiciende, haud magis Augustum in supre-
 mis

* L. Flori
cap. postre-
mum.

mis Principatus annis, * Triumphum co-
temnere potuisse, quam tu hodie possis,
brorum Dedications. Cui, nisi Ezekie
Spanhemio, assurgunt cunctae Literatorum
Tribus? Cui, nisi eidem, certatim dica-
pulcherrimos ingenii foetus, politissimi no-
strae aetatis Scriptores? Quorum vel nomina
perconsulere, haud scio, tibi molestius foret, a-
mihi difficilius. Tuo tamen illustri nomi-
utiq; inscribenda haec qualiscunq; *comment-*
tio: cum, ut ingrati animi crimen, in quo
teste M. Tullio, nihil mali non inest; ne
aliud à quo, si me novi, magis animus a-
horret, vitarem: tum, quod rei literariae
haud minimum, *criticorum* vero nostrae aet-
tis plurimum interesse censeo, intelligant, in-
teriores literas; heroicasq; virtutes, felici con-
nubio, stabiliq;, in principis, sui ordinis vi-
pectore ita conjunctas; ut, ipse extra omnes
invidiae aleam positus, nemini invideat; a-
que adeo laudatores habeat, quotquot litera-
rum, & virtutum aequi sunt aestimatores.
Ad extremum, Unum verum Numen vene-
ror, ut tibi Venerande Spanhemi, hujus lucis
usuram proroget, saltem quoad alteri ingentis
de re Nummaria Volumini, supremam manu
imponas

ponas. Secus enim, quod absit, si res ceci-
 erit, vereor ut hodie superfit, qui in hoc re-
 conditarum literarum genere sit ita versatus;
 q; ab utraq; lingua paratus, ut illud exae-
 daverit opus.

Clarissimo viro *Ludovico Friderico*
Boneto Borussorum Regis ad An-
nam Magnae Britanniae Reginam Le-
gato ordinario.

QUOD oculis subjicio tuis, ornatissime
 Bonete, Scriptum, non illud quidem in-
 scripta, Mente tamen animoq; meo inscriptum
 est, quo tempore, tristi nuncio certior factus
 sum, prius quidem de morte, quam de mor-
 tuo quicquam inaudiveram amplissimi viri,
 pinculi tui, Ezekielis Spanhemii, interio-
 rum, elegantiumq; literarum principis. Quod
 ne mihi vix obtrigisset, nisi decrevissem, vi-
 sum illum, quem, Reipublicae, & literariae,
 omnem operam & studium navare; perpoli-
 tisq; scriptis nunquam intermorituris, im-
 mori statuisse, noveram; non prius interpel-
 lare;

lare, quam opusculum, tanto nomini inscriptum, mortalis mortali traderem. Cum autem, hac spe, summi rerum Rectoris arbitrio orbatum me sentiam; proximum videtur, cui mortali, proxime & secundum Heronam nostram, (cui Observationum opus inscripsi,) debueram illud, ac destinaram; in mortali ejusdem memoriae haftenus sacretur, quae plurima, nullo meo merito beneficentulit, nulla, quoad potuero, suae dignitatis imminutione, nec in immemorem collata fuisse, hujus *scripti* lector intelligat. Scire interim aveo, quae nostri Herois scripta, ne dum vulgata supersunt, cujus sint fidei commissa: quorum vel fragmenta, quin ab erudita posteritate magni; quoque fuerit eruditior, eo plaris aestimentur, quisquam, eruditus ipse, dubitaverit? Quibus etsi scripta gloriam, vel aureo *signo* illustriorem, aeneo perenniozem sibi comparavit; quaeret tamen praesens aetas, & postera, quod *Monumentum* quo *Elogio* exornatum, memoriam tenet, posterisq; tradet viri, cujus summa in rebus administrandis prudentia, summis probata est *Europae Principibus*; exquisitaq; doctrina diu cognita, *litteratis* ubiq; gentium. Hic mil

venit in mentem, *Borussorum Regis* : cuius
vere Regiam munificentiam usquequaq; cele-
bratissimam, ex hac parte claudicare, ne su-
spicari quidem possum : quin, Monitore mo-
do opus putaverim. Quod si hac spe depulsis,
nulla aliunde effulgeat, superat tamen, diu-
que superet, *Harleianae Gentis ingens decus*,
Oxonii Comes, & *Mortimeri*. Literis ille
omne genus, praeter caeteras *interiaribus*,
(rara hodie in quoquam ordine felicitas)
excultus, imbutus ; *litteratorum* ille quidem
omnium, imprimis ingeniorum quale nostri
erat Herois, tanquam occulta quadam natu-
rae amicitia sibi cognatorum, perpetuus, mu-
nificusq; Maecenas. In hoc Heroe spem tuto
reponetis. Nec sane liberalitatis in *exteros*
eruditione praecellentes, exemplo nostra ca-
ret Anglia. Cuius illustre dabit exemplum
(alia festinans praetereo) vel magni Casau-
boni marmoreum *Monumentum* : vicesimo il-
lad, post obitum anno, magni Mortoni * Sa-
crati Dunelmensis Antistitis pierate extru-
ctum. Et vero, si libere efferre quod sentio
licet, nec laudati Mortoni, nec alio quoquam
ab exortu Christianae religionis in Anglia
seculo, vel unum sacraei Ordinis *Abum* mon-
strari

*Vid. Thom.
Pope-Blunt.
Censur. p.
622.

firari posse puto, quod cum hodierno Epi-
 coporum albo, sive literarum omne genus
 ne uno excepto; sive propensa in literato
 voluntas; sive *facultas* Rempublicam gerendi
 seu deniq; omnes sacri celsiq; sui muneris ex-
 plendi partes, spectetur, componi possit. Si
 quis secus sentit, atq; auribus cuiusquam quic-
 quam hic dari suspicetur; edicat is quotum
 id seculum, quiq; illi Antistites. Quid hisce
 de rebus vel statutum sit, vel actum, si mihi
 dignum habes, quicum communices, pergra-
 tum facies homini, mihi quidem illi, Spar-
 hemiarum virtutum idoneo Praeconi, no-
 minis tamen, cultori eximio. Tu interea hu-
 manissime Bonete, quem, arcta sanguinis
 communione, tanto viro *natura* conjunxit
 virtutis aemulatione conjunctiorem te, (quod
 facis) ut reddas, taliq; avunculo dignum o-
 stendas; vitq;, ad illius exemplum, ipsam
 virtutis normam, exacta, seramq; ad senectute-
 tem producta, ad similem perveniat exitum

augurat, optatq;

P. Ker

A

O

TI

O

W

once

T

M

Ju

inte